

Lovforslag nr. L 154. Fremsat den 2. februar 2006 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om sygedagpenge

Afsnit I

Formål og målgrupper

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er:

- 1) At yde økonomisk kompensation ved fravær på grund af sygdom.
- 2) At medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.
- 3) At understøtte samarbejdet mellem kommuner, virksomheder og andre relevante aktører for at nedbringe og forebygge sygefravær.

Kapitel 2

Målgrupper

§ 2. Sygedagpenge ydes til:

- 1) Lønmodtagere.
- 2) Selvstændige erhvervsdrivende.
- 3) Ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge.
- 4) Personer, der har pådraget sig en arbejdsskade, som er omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til sygedagpenge for lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, at personen opfylder beskæftigelseskravet efter §§ 30 eller 32 eller efter § 42.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter særlige regler om sygedagpenge til søfarende.

Kapitel 3

Ophold og beskatning her i landet

§ 3. Retten til sygedagpenge er betinget af, at personen har lovligt ophold her i landet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Sygedagpenge kan dog udbetales under ophold i udlandet, når

- 1) en person i tilknytning til en sygeperiode er på rekreationsophold med fast lægetilsyn, og opholdet inden afrejsen er anbefalet af en læge af helbredsmæssige grunde,
- 2) en person er under sygebehandling, og Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til behandlingen,
- 3) en person må udsætte hjemrejse fra et ferieophold eller lignende af helbredsmæssige grunde, og dette er dokumenteret ved en lægeerklæring, eller
- 4) en person er udsendt af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet til beskæftigelse i højst 1 år i udlandet, og personen har indkomst, der kan beskattes i Danmark.

Stk. 3. Personer, der efter EF forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (herefter betegnet EF forordning nr. 1408/71) er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, har ret til sygedagpenge, selv om de ikke har ophold her i landet, uanset om betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 4. Personer, der efter en international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, har ret til sygedagpenge,

selv om de ikke har ophold her i landet, uanset om betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

§ 4. Retten til sygedagpenge er betinget af, at den indkomst, der indgår i beregningsgrundlaget efter kapitel 17, kan beskattes i Danmark.

Stk. 2. Sygedagpenge kan dog udbetales til personer, hvis indkomst ikke er omfattet af stk. 1, når

- 1) indkomsten kan beskattes på Færøerne eller i Grønland, og
- 2) de pågældende ikke har eller ikke længere har ret til sygedagpenge eller anden erstatning for tab af indtægt efter lovgivningen for Færøerne og Grønland, og de pågældende i øvrigt enten har ophold her i landet, eller har ophold i Grønland eller på Færøerne, og indtægten er erhvervet ved beskæftigelse her i landet eller på dansk skib.

Stk. 3. Personer, der efter EF forordning nr. 1408/71 er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, har ret til sygedagpenge, selv om deres indkomst omfattet af stk. 1 ikke kan beskattes i Danmark.

Stk. 4. Personer, der efter en international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, har ret til sygedagpenge, selv om deres indkomst omfattet af stk. 1 ikke kan beskattes i Danmark.

Stk. 5. Får en person udbetalt løn fra en udenlandsk arbejdsgiver under sygdom, har arbejdsgiveren ret til refusion af sygedagpenge, jf. § 54.

§ 5. Personer med ophold her i landet eller indkomst omfattet af § 4, stk. 1, kan ikke opnå sygedagpenge

- 1) så længe de efter et andet lands lovgivning eller efter lovgivningen for Færøerne eller Grønland har ret til sygedagpenge eller anden erstatning for tab af indtægt, eller
- 2) i det omfang de efter EF forordning nr. 1408/71 er omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring.

Kapitel 4

Udbetaling af sygedagpenge

§ 6. Kommunen udbetaler sygedagpenge under sygefravær. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge til ansatte ved sygefravær i 2 uger fra 1. fraværsdag, jf. § 30.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af sygedagpenge fra ar-

bejdsgiveren og kommunen, herunder sygedagpenge til

- 1) personer, der deltager i erhvervsmæssig uddannelse af begrænset omfang, og
- 2) genansatte, jf. § 30, stk. 4, og nyansatte i nuværende beskæftigelsesforhold.

Afsnit II

Almindelige betingelser for ret til sygedagpenge

Kapitel 5

Uarbejdsdygtighed

§ 7. Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Stk. 2. En lønmodtager er delvis uarbejdsdygtig på grund af sygdom, når det skønnes, at den pågældende kun kan udføre arbejdet delvist, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. Det er en betingelse, at lønmodtagerens fravær er på mindst 4 timer pr. uge, hvori indgår befordring og ventetid ved ambulante behandlinger. En selvstændig erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtig, når det skønnes, at den pågældende højst kan udføre halvdele af sit normale arbejde.

Stk. 3. Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter 3 måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for andet med hensyn til tidspunktet for vurderingen.

Stk. 4. Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige sker på grundlag af det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

Stk. 5. Sygedagpengene ophører helt eller delvist den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis uarbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter anvendelse af arbejdsevnetemetoden i form af beskrivelse, udvikling og vurdering af en per-

sons arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension. Dog vil udbetalingen af sygedagpenge senest ophøre ved varighedsbegrænsningen, jf. §§ 24 eller 25, medmindre betingelserne for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter §§ 27 eller 29 er opfyldt.

Kapitel 6

Visitation og opfølgning

§ 8. Kommunen skal i løbende sygedagpenge-sager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Stk. 2. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats mv. samt udarbejde en opfølgningsplan, jf. §§ 11-16.

§ 9. Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, faglig organisation, arbejdsformidling, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Stk. 2. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. virksomhedspraktik, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

§ 10. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Kommunen skal i opfølgningsforløbet efter behov indhente lægelige oplysninger, jf. § 39.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen.

§ 11. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag til at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Stk. 2. Den sygemeldte skal udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger til brug for kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal sende oplysningsskemaet til den sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 12. Kommunen skal på baggrund af oplysningsskemaet efter § 11 og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation til en af følgende kategorier:

- 1) Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).
- 2) Sager med risiko for langvarigt sygeforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).
- 3) Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygeforløb (kategori 3).

§ 13. Kommunen fastlægger ved visitationen efter § 12 proceduren for opfølgningsforløbet, herunder samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt hyppighed af den løbende opfølgning.

Stk. 2. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværdsdag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge, og der skal ved hver opfølgning minimum holdes telefonsamtale.

Stk. 3. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværdsdag, og der skal holdes en individuel samtale. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge med samtale, der som minimum hver anden gang skal være en individuel samtale.

Stk. 4. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 3, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværdsdag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge.

Stk. 5. Såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale, skal opfølgningen ske på anden vis.

Stk. 6. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. § 12.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-4 om visitation inden første samtale kan en kommune, som i løbende sager holder individuelle samtaler ved første opfølgning inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværdsdag, vente med at foretage den første visitation, således at der visiteres første gang i tilknytning til samtalen. Den første revisitation sker herefter ved 2. opfølgning.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier, jf. § 12, og visitationen og revisitationen, jf. § 13.

§ 15. På baggrund af den første samtale med den sygemeldte efter § 13 og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes konkrete behov for behandling, optræning eller revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende opfølgning skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 3. Kommunen skal ved hver opfølgning tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 16. Kommunen skal ved første samtale tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Planen skal indeholde mål for opfølgningen, og den konkrete opfølgningsindsats skal fremgå af planen. Planen skal sikre overblik og koordination af indsatsen i den enkelte sag.

Stk. 2. Planen skal senest udarbejdes i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning.

Stk. 3. Kommunen skal i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger justere og udbygge opfølgningsplanen.

Stk. 4. Den sygemeldte skal have planen udleveret. Ved væsentlige justeringer af planen under de efterfølgende opfølgninger udleveres planen til den sygemeldte.

§ 17. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at den sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under sygeforløbet.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

Stk. 3. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte. Kommunen skal dog træffe afgørelse om nedsatte sygedagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed, selv om der ikke kan opnås enighed, hvis det vurderes, at der burde være mulighed for en gradvis tilbagevenden.

Opfølgning af sager om sygedagpenge til personer, der bor i udlandet

§ 18. Ved opfølgningen af sager om sygedagpenge til personer, der bor i udlandet, gælder samme forpligtelser som for personer, der bor i Danmark, med de indskrænkninger, der følger af særlige bestemmelser om administration efter EF forordning nr. 574/72 om regler til gennemførelse af EF forordning nr. 1408/71, og administrative aftaler til konventioner og internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 2. Kommunen kan efter en konkret vurdering af oplysningerne om sygeforløbet indkalde sygemeldte, der opholder sig eller har bopæl i udlandet, til en drøftelse af forløbet og mulige hensigtsmæssige initiativer, der kan medvirke til en hurtigere raskmelding og fortsat beskæftigelse. Kommunen afholder udgifterne ved at indkalde sygemeldte til samtale her i landet.

Stk. 3. Arbejdsmarkedsstyrelsen kan yde kommunen rådgivning og vejledning i forbindelse med gennemførelse af opfølgningen over for en sygemeldt, der modtager sygedagpenge under ophold eller ved bopæl i et andet EU-land, EØS-land eller Schweiz.

Stk. 4. Har den sygemeldte mistet sin opholds- eller arbejdstilladelse i Danmark og opholder sig eller har bopæl i et af de lande, der den 1. maj 2004 er blevet medlem af EU, kan Arbejdsmarkedsstyrelsen yde kommunen bistand til initiativer i forbindelse med opfølgningen.

Andre aktører i opfølgningsindsatsen

§ 19. Kommunen kan som led i at styrke opfølgningsindsatsen overlade opgaver til andre aktører. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Kommunen udarbejder en opfølgningsplan efter § 16, inden anden aktør inddrages. I planen fastsættes den anden aktørs indsats mv.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører.

§ 20. Kommunen videregiver oplysninger til en anden aktør om en persons helbred, beskæftigelsesprofil, sygeforløb, modtagne ydelser og øvrige forhold, som er nødvendige for den anden aktørs gennemførelse af den aftalte opfølgningsindsats. Den anden aktør må ikke benytte de modtagne oplysninger eller registrere nye oplysninger til andre formål end dem, som er aftalt ved opgavevaretagelsen.

Kapitel 7

Bortfald af ret til sygedagpenge

§ 21. Retten til sygedagpenge bortfalder

- 1) så længe den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen,
- 2) hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhaler helbredelsen, eller
- 3) hvis den sygemeldte uden rimelig grund unnlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. kapitel 6.

Stk. 2. Bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, nr. 1 og 3 er betinget af, at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den sygemeldte afviser at modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning eller unnlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

Stk. 3. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt.

§ 22. Retten til sygedagpenge bortfalder endvidere, så længe den sygemeldte ikke opfylder sin pligt til at anmelde eller dokumentere fraværet, jf. kapitel 12 og 15.

§ 23. Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren bortfalder

- 1) hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed,
- 2) hvis lønmodtageren har fortiet helbredsoplysninger, der har væsentlig betydning for ansættelsesforholdet, herunder for arbejdsgiverens mulighed for ved aftale at kunne opnå refusion for sygedagpenge til lønmodtageren, jf. kapitel 21,
- 3) under strejke eller lockout, eller
- 4) hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen under tjeneste, som er omfattet af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. eller lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl.

Kapitel 8

Varighedsbegrænsning

§ 24. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge, eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, jf. dog § 25.

Stk. 2. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom, eller
- 2) i anledning af graviditet, barsel eller adoption, eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

§ 25. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge, eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der

- 1) modtager førtidspension bortset fra invaliditetsydelse,
- 2) opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få førtidspension bortset fra invaliditetsydelse, eller
- 3) er fyldt 65 år.

Stk. 2. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 finder § 24, stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kommunen kan rejse sag om, hvorvidt den sygemeldte skal overgå til at modtage før-

tidspension på grund af svigtende helbred eller af andre grunde.

§ 26. Hvis retten til sygedagpenge er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 52 uger, jf. § 24, stk. 1, kan der på ny udbetales sygedagpenge, når den sygemeldte godtgør at have været arbejdsdygtig i mindst 13 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden. Ved arbejdsdygtighed i mindre end 13 uger kan den sygemeldte på ny få udbetalt sygedagpenge fra kommunen, når beskæftigelseskravet i § 32 eller i § 42 er opfyldt. Det er endvidere et krav, at en af betingelserne i § 27 for at forlænge sygedagpengeperioden er opfyldt.

Stk. 2. Hvis retten til sygedagpenge er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 13 uger, jf. § 25, stk. 1, kan der på ny udbetales sygedagpenge, når den sygemeldte godtgør at have været arbejdsdygtig i mindst 13 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden.

Kapitel 9

Forlængelse af sygedagpengeperioden

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af varighedsbegrænsningen i § 24, når

- 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 26 uger,
- 3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervs-mæssig beskæftigelse inden for 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden,
- 4) den sygemeldte har en livstruende sygdom, hvor de lægelige behandlingsmuligheder anses for udtømte,
- 5) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, eller

6) der er påbegyndt en sag om førtidspension.

Stk. 2. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden efter stk. 1, nr. 3, ses der bort fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus.

§ 28. Før udbetalingen af sygedagpenge kan ophøre på grund af varighedsbegrænsningen, jf. §§ 24 og 27, skal kommunen anvende arbejds-evnemetoden i form af beskrivelse, udvikling og vurdering af en persons arbejdsevne med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

§ 29. Kommunen kan forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af § 25, når det efter en lægelig vurdering skønnes, at den sygemeldte inden højst 26 uger vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller genoptage beskæftigelse.

Afsnit III

Sygedagpenge til lønmodtagere

Kapitel 10

Beskæftigelseskrav i forhold til arbejdsgiver

§ 30. En lønmodtager, som ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 2 uger fra 1. fraværsdag. Arbejdsgiverperioden på 2 uger forlænges ikke, selv om der i perioden forekommer søgnehelldage, fridage, arbejdskonflikt eller lignende, der kan afbryde udbetalingen af sygedagpenge.

Stk. 2. Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren på 1. fraværsdag

- 1) har været ansat uafbrudt i de sidste 8 uger før fraværet hos den pågældende arbejdsgiver, og
- 2) i denne periode har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 74 timer.

Stk. 3. I opgørelsen af 8 ugers-perioden i stk. 2, nr. 1, indgår perioder, hvor lønmodtageren under ansættelsesforholdet har

- 1) været syg eller haft fravær på grund af graviditet, fødsel, adoption eller børns alvorlige sygdom,
- 2) holdt ferie eller efter aftale med arbejdsgiveren holdt fridage for egen regning,

- 3) deltaget i kursus- og undervisningsaktiviteter efter aftale med arbejdsgiveren, eller
- 4) været omfattet af en arbejdskonflikt.

Stk. 4. Hvis lønmodtageren tidligere har været beskæftiget hos den nuværende arbejdsgiver, og den samlede beskæftigelse hos denne udgør mindst 74 timer inden for de sidste 8 uger, gælder kravet i stk. 2, nr. 1, ikke. Retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren er betinget af, at lønmodtageren er i arbejde hos denne på den dag, hvor sygdommen indtræder, eller at lønmodtageren var på arbejde sidste arbejdsdag før 1. fraværsdag og skulle have været på arbejde den dag, hvor sygefraværet begynder.

Stk. 5. Ved vurderingen af om beskæftigelseskravet efter stk. 2 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 1 år, hvor der er udbetalt orlovsydelse efter lov om børnepasningsorlov.

§ 31. En lønmodtager har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, selv om ansættelsesforholdet ophører inden for de første 2 uger fra 1. fraværsdag.

Kapitel 11

Beskæftigelseskrav i forhold til kommunen

§ 32. En lønmodtager har ret til sygedagpenge fra kommunen, når den pågældende

- 1) har været tilknyttet arbejdsmarkedet uafbrudt i de sidste 13 uger før sygdommens indtræden og i denne periode har været beskæftiget i mindst 120 timer samt ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren for samme periode og beskæftigelsesforhold,
- 2) hvis uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) inden for den seneste måned har afsluttet en erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed,
- 4) er elev i lønnet praktik i en uddannelse, der er reguleret ved eller i henhold til lov, eller
- 5) er ansat i fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. I opgørelsen af 13 ugers-perioden i stk. 1, nr. 1, indgår perioder, hvor lønmodtageren har

- 1) arbejdet som lønmodtager,
- 2) arbejdet som selvstændig erhvervsdrivende umiddelbart forud for arbejdet som lønmod-

tager, og med virksomheden har opfyldt beskæftigelseskravet efter § 42,

- 3) modtaget sygedagpenge eller dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 4) modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor,
- 5) afholdt ferie med løn eller feriegodtgørelse,
- 6) modtaget godtgørelse i en opsigelsesperiode fra Lønmodtagernes Garantifond, eller
- 7) været omfattet af en arbejdskonflikt.

Stk. 3. Ved vurderingen af om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 1 år, hvor der er udbetalt orlovsydelse efter lov om børnepasningsorlov. Der ses endvidere bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 29 og plejevederlag efter § 104 i lov om social service eller dagpenge til forældre med alvorligt syge børn efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

§ 33. Retten til sygedagpenge fra kommunen indtræder

- 1) fra lønmodtagerens 1. fraværsdag,
- 2) fra lønmodtagerens 1. fraværsdag efter, at retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren efter kapitel 10 eller udbetaling af løn fra arbejdsgiveren er ophørt, eller
- 3) fra den fraværsdag, hvor lønmodtageren efter fraværets begyndelse opfylder det beskæftigelseskrav, der er nævnt i § 32, stk. 1, nr. 2.

§ 34. En person, der pådrager sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, og som ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag, uanset at personen ikke opfylder beskæftigelseskravet efter § 32.

Kapitel 12

Anmeldelse af sygefravær og dokumentation

Lønmodtagerens anmeldelse over for arbejdsgiver

§ 35. Lønmodtageren skal anmelde sygefravær til arbejdsgiveren hurtigst muligt og senest 2 timer efter arbejdstids begyndelse, medmindre der i personalecirkulære eller lignende er fastsat en anden frist.

Stk. 2. Anmeldes sygefraværet for sent, har lønmodtageren først ret til sygedagpenge fra ar-

bejdsgiveren fra dagen efter anmeldelsesdagen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren undlader hurtigst muligt at gøre indsigelse mod for sen anmeldelse.

Lønmodtagerens dokumentation over for arbejdsgiver

§ 36. Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren inden for en rimelig frist ved en skriftlig sygemelding eller på anden måde dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom.

Stk. 2. Arbejdsgiveren kan tidligst kræve at få en skriftlig sygemelding i hænde på 2. fraværsdag. Søn- og helligdage medregnes ikke. Varer sygefraværet mindre end 2 arbejdsdage, kan arbejdsgiveren alligevel forlange, at lønmodtageren afleverer den skriftlige sygemelding den dag, hvor arbejdet genoptages.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen skal indeholde oplysninger om uarbejdsdygtighed på grund af sygdom og om, hvilke konkrete funktionsbegrænsninger sygdommen medfører, til brug for indsatsen for at fastholde lønmodtageren og fremme hel eller delvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Funktionsoplysninger forudsættes afgivet ud fra en dialog mellem sygemeldte og den praktiserende læge. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen og betales af arbejdsgiveren.

Stk. 4. Den lægeerklæring, som en arbejdsgiver efter stk. 3 kan forlange udstedt efter lønmodtagerens personlige konsultation hos lægen, kan tidligst forlanges udstedt på 4. sygedag og ikke på lørdage og søn- og helligdage. Arbejdsgiveren kan dog under særlige omstændigheder forlange, at lægeerklæringen udstedes på 1. sygedag, dog ikke på lørdage og søn- og helligdage. I så fald skal arbejdsgiveren på forhånd have udfærdiget en skriftlig anmodning til lægen, hvoraf det fremgår, hvilke konkrete sygefravær inden for en bestemt periode der begrundes ønsket om en 1. dags lægeerklæring.

Stk. 5. Arbejdsgiveren kan tidligst forlange at få en lægeerklæring i hænde dagen efter, at den er forlangt udstedt efter stk. 4, og ikke på søn- og helligdage.

§ 37. Hvis den skriftlige sygemelding eller lægeerklæringen efter § 36 afleveres efter fristens udløb, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge bort fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren har modtaget erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren ikke senest 2. arbejdsdag efter den dag, hvor dokumentationen skulle have været arbejdsgiveren i hænde, gør indsigelse over for lønmodtageren mod dokumentationens form eller forsinkelse.

Lønmodtagerens anmeldelse over for kommunen

§ 38. Ved anmodning om sygedagpenge fra kommunen skal lønmodtageren anmelde sygefraværet til kommunen senest en uge efter 1. fraværsdag. Har arbejdsgiveren udbetalt sygedagpenge, skal anmeldelsen ske senest en uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt.

Stk. 2. Kommunen kan i særlige tilfælde forlange, at anmeldelse sker tidligere end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Anmeldelse af sygefravær skal ske på en blanket, der anvises af kommunen.

Stk. 4. Hvis anmodning om sygedagpenge fra kommunen indgives senere end fastsat i stk. 1 eller 2, har lønmodtageren først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen modtages.

Stk. 5. Kommunen kan udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når lønmodtageren på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Hvis arbejdsgiveren har udbetalt løn eller sygedagpenge i 6 måneder eller mere, uden at arbejdsgiveren har anmeldt sygefraværet til kommunen, kan anmodningsfristen fraviges, hvis anmodningen om sygedagpenge indgives senest 4 uger efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt, og lønmodtageren ikke længere er ansat hos arbejdsgiveren.

Lønmodtagerens dokumentation over for kommunen

§ 39. Kommunen kan forlange en lægeerklæring af den sygemeldte, når det skønnes nødvendigt, og der ikke allerede foreligger en egnet erklæring eller andre tilstrækkelige lægelige oplysninger i form af journaludskrift fra sygehus eller klinik, erklæring fra skadestue mv. Erklæringen skal dels indeholde dokumentation for sygdommen, dels understøtte kommunens indsats for at styrke arbejdsfastholdelse med delvis tilbagevenden til arbejdspladsen, optræning mv. Med henblik på at få en målrettet erklæring skal kommunen ved anmodningen om en erklæring give lægen relevante oplysninger samt stille relevante spørgsmål. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen og betales af kommunen.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for modtagelse af den lægeerklæring, der er nævnt i stk. 1. Hvis erklæringen afleveres efter den frist, som kommunen har fastsat, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge bort fra og med den dag, hvor kommunen skulle have haft erklæringen i hænde, til og med dagen før den dag, hvor kommunen har modtaget erklæringen.

Stk. 3. Hvis en dokumentation, der er forlangt af kommunen, indgives for sent eller udebliver, kan kommunen se bort herfra, når lønmodtageren på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret heri, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at dokumentationen ikke er sket rettidigt.

Arbejdsgiverens anmeldelse af sygefravær

§ 40. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 4 uger efter 1. fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over den periode, hvori arbejdsgiveren har pligt til at udbetale sygedagpenge.

Stk. 2. Anmeldelse af sygefraværet til kommunen skal ske på en blanket, der anvises af kommunen.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan anmelde lønmodtagerens sygefravær direkte til kommunen uden lønmodtagerens underskrift.

Afsnit IV

Sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende

Kapitel 13

Tidspunktet for retten til sygedagpenge

§ 41. Selvstændige erhvervsdrivende har ret til sygedagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag efter 2 ugers sygdom. Er der tegnet en sygedagpengeforsikring, har den selvstændige ret til sygedagpenge fra 1. eller 3. fraværsdag, jf. § 45.

Kapitel 14

Beskæftigelseskrav

§ 42. Retten til sygedagpenge er betinget af, at der inden for de sidste 12 måneder har været udøvet selvstændig virksomhed i mindst 6 måneder, heraf den seneste måned forud for sygefraværet. Virksomheden skal være udøvet i mindst halvdelen af den normale overenskomstmæssige ugentlige arbejdstid. Har virksomheden været udøvet i mindre end 6 måneder, medregnes perioder med forudgående beskæftigelse som lønmodtager.

Stk. 2. Ved vurderingen af om beskæftigelseskravet efter stk. 1 er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 1 år, hvor der er udbetalt orlovsydelse efter lov om børnepasningsorlov. Der ses endvidere bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 29 og plejevederlag efter § 104 i lov om social service eller dagpenge til forældre med alvorligt syge børn efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Kapitel 15

Anmeldelse af sygefravær og dokumentation

Den selvstændiges anmeldelse over for kommunen

§ 43. Den selvstændige erhvervsdrivende skal anmelde sygefravær til kommunen senest 3 uger efter 1. fraværsdag. Har den selvstændige sikret sig ret til sygedagpenge fra 1. eller 3. fraværsdag, jf. § 45, skal anmeldelsen dog ske senest en uge efter sygedagpengerettens indtræden.

Stk. 2. Kommunen kan i særlige tilfælde forlange, at anmeldelse sker tidligere end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Anmeldelse af sygefravær skal ske på en blanket, der anvises af kommunen.

Stk. 4. Hvis anmodning om sygedagpenge fra kommunen indgives senere end fastsat i stk. 1 eller 2, har den selvstændige først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen er modtaget.

Stk. 5. Kommunen kan dog udbetale sygedagpenge for tiden før anmodningsdagen, når den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret i at anmelde rettidigt, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at anmeldelse ikke er sket rettidigt. Anmodningsfristen kan dog ikke fraviges, når anmodningen er indgivet mere end 6 måneder efter sygdommens indtræden.

Stk. 6. Hvis der ved anmodningen om sygedagpenge ikke foreligger dokumentation for arbejdsfortjenesten i virksomheden, indtræder retten til sygedagpenge først fra det tidspunkt, hvor dokumentationen foreligger, og der er indgivet fornyet anmodning om sygedagpenge, jf. § 46, stk. 2, nr. 2.

Den selvstændiges dokumentation over for kommunen

§ 44. Kommunen kan forlange en lægeerklæring af den sygemeldte, når det skønnes nødvendigt, og der ikke allerede foreligger en egnet erklæring eller andre tilstrækkelige lægelige oplysninger i form af journaludskrift fra sygehus eller klinik, erklæring fra skadestue mv. Erklæringen skal dels indeholde dokumentation for sygdommen, dels understøtte kommunens indsats for at styrke arbejdsfastholdelse med delvis tilbagevenden til arbejdspladsen, optræning mv. Med henblik på at få en målrettet erklæring skal kommunen ved anmodningen om en erklæring give lægen relevante oplysninger samt stille relevante spørgsmål. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen og betales af kommunen.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for modtagelse af den lægeerklæring, der er nævnt i stk. 1. Hvis lægeerklæringen afleveres efter den frist, som kommunen har fastsat, falder den selvstændiges ret til sygedagpenge bort fra og med den dag, hvor kommunen skulle have haft erklæringen i hænde, til og med dagen før den dag, hvor kommunen har modtaget erklæringen.

Stk. 3. Hvis en dokumentation, der er forlangt af kommunen, indgives for sent eller udebliver,

kan kommunen se bort herfra, når den selvstændige på grund af hospitalsophold eller ophold i udlandet har været forhindret, eller når andre særlige undskyldende forhold har bevirket, at dokumentationen ikke er sket rettidigt.

Kapitel 16

Sygedagpengeforsikring for selvstændige erhvervsdrivende

§ 45. Personer, der har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, kan sikre sig ret til sygedagpenge fra kommunen i de første 2 uger af sygeperioden.

Stk. 2. Sygedagpengene udgør mindst 2/3 af det beløb, der er nævnt i § 50, stk. 1, fra 3. fraværsdag, medmindre den selvstændige har sikret sig ret til sygedagpenge fra 1. fraværsdag.

Stk. 3. Sygedagpengene kan udgøre et højere beløb end nævnt i stk. 2, hvis der er tegnet forsikring for det beløb, der er nævnt i § 50, stk. 1, og indtægten berettiger til det.

Stk. 4. Præmien til sygedagpengeforsikringen fastsættes i forhold til størrelsen af de sikrede sygedagpenge og den periode, de dækker. De samlede præmier skal fastsættes således, at de skønnes at dække 55 pct. af udgifterne, hvis der er sikret sygedagpenge fra 3. fraværsdag, og 85 pct., hvis der er sikret sygedagpenge fra 1. fraværsdag.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter nærmere regler for sygedagpengeforsikringen for selvstændige erhvervsdrivende, herunder regler om præmiens størrelse, opkrævning af præmiebidrag, optagelse, udmeldelse, udelukkelse mv.

Stk. 6. Præmiebidragene samt påløbne renter kan inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive skyldige beløb efter reglerne i opkrævningsloven.

Afsnit V

Beregning af sygedagpenge

Kapitel 17

Beregningsgrundlaget

§ 46. Sygedagpenge beregnes på grundlag af lønindtægt og anden indtægt, der erstatter lønindtægt, jf. stk. 2, og selvstændig erhvervsindtægt.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om

- 1) hvilke indtægter, der skal henregnes til lønindtægt, og hvilke til selvstændig erhvervsindtægt, og
- 2) beregning af sygedagpenge på grundlag af arbejdsfortjenesten ved selvstændig virksomhed, herunder om anvendelse af indtægtsoplysninger fra skatteforvaltningen.

§ 47. Sygedagpenge til lønmodtagere, der er fuldt uarbejdsdygtige på grund af sygdom, beregnes på grundlag af det ugentlige timetal under sygefraværet og den timefortjeneste, som lønmodtageren ville have været berettiget til under fraværet efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Hvis denne indtægt i det enkelte tilfælde ikke er egnet til beregning af sygedagpenge, anvendes i stedet den gennemsnitlige indtjening inden for de seneste 4 uger før sygdommens indtræden. Sygedagpenge fra arbejdsgiveren beregnes dog kun på grundlag af indtjening hos den pågældende arbejdsgiver.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om

- 1) i hvilke tilfælde den gennemsnitlige indtjening inden for de seneste 4 uger kan anvendes, jf. stk. 1,
- 2) i hvilke tilfælde der kan anvendes andre beregningsperioder end fastsat i nr. 1, og
- 3) at reglerne i stk. 1 og § 50, stk. 1, kan fraviges for lønmodtagere med skiftende arbejdstid.

§ 48. For personer, der har pådraget sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, men som ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, fastsættes den indtægt, sygedagpengene beregnes på grundlag af, efter et skøn.

§ 49. Sygedagpenge til lønmodtagere i fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, beregnes på grundlag af det timetal gange den timefortjeneste, som er lagt til grund ved beregningen af kommunens tilskud til arbejdsgiveren.

Kapitel 18

Sygedagpengenes størrelse

§ 50. Sygedagpenge til lønmodtagere efter § 47 kan ikke udgøre mere end 3.332 kr. divideret med den normale overenskomstmæssige arbejdstid i timer pr. uge.

Stk. 2. Ved udbetaling af sygedagpenge fra kommunen, bortset fra sygedagpenge ved arbejdsturnus, jf. § 47, stk. 2, kan den samlede sygedagpengeudbetaling pr. uge ikke overstige det beløb, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Medmindre andet er oplyst, udbetales sygedagpenge til lønmodtagere efter en 5 dages-uge med lige store andele pr. dag.

Stk. 4. Udbetaler arbejdsgiveren løn under sygdom med et beløb, der overstiger de sygedagpenge, som beregnes efter stk. 1 og 2, og §§ 47, 49 og 51, falder sygedagpengene fra arbejdsgiveren bort. Er lønnen mindre end de beregnede sygedagpenge, udbetales det manglende beløb som supplement til lønnen.

§ 51. Sygedagpenge til et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse udgør samme beløb, som personen kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, hvis den pågældende ikke havde været syg. Til personer, der ved deltagelse i aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager ydelser, som træder i stedet for arbejdsløshedsdagpenge, udgør sygedagpengene et beløb svarende til den aktuelle indtjening, dog maksimalt det højeste sygedagpengebeløb.

§ 52. Sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende kan pr. uge ikke udgøre mere end det beløb, der er nævnt i § 50, stk. 1. Er der tegnet en sygedagpengeforsikring efter reglerne i kapitel 16, udgør sygedagpengene mindst 2/3 af det beløb, der er nævnt i § 50, stk. 1.

Stk. 2. Til selvstændige erhvervsdrivende udbetales sygedagpenge efter en 5 dages-uge fra mandag til fredag med lige store andele pr. dag.

§ 53. Til lønmodtagere, der er delvist uarbejdsdygtige på grund af sygdom, udbetales nedsatte sygedagpenge med samme beløb pr. fraværstime som ved fuldt fravær. For arbejdsledige nedsættes sygedagpengene i sygdomstilfælde i forhold til graden af den sygemeldtes uarbejdsdygtighed.

Stk. 2. Til selvstændige erhvervsdrivende, der er delvist uarbejdsdygtige på grund af sygdom,

F. t. l. om sygedagpenge

udbetales nedsatte sygedagpenge med et beløb pr. uge, som svarer til halvdelen af sygedagpengebeløbet pr. uge ved fuldt fravær.

Afsnit VI

Refusion og finansiering mv.

Kapitel 19

Arbejdsgivers ret til refusion af sygedagpenge.

§ 54. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

Stk. 2. Får lønmodtageren udbetalt løn under fravær fra flere arbejdsgivere, deles sygedagpengene mellem arbejdsgiverne i forhold til de dagpengebeløb, som de enkelte arbejdsforhold berettiger til.

Kapitel 20

Sygedagpengeforsikring for private arbejdsgivere

§ 55. En privat arbejdsgiver kan tegne en forsikring, som giver arbejdsgiveren ret til fra lønmodtagerens 2. fraværsdag at få refunderet et beløb fra kommunen, som svarer til de sygedagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren. Refusionsbeløbet kan dog ikke overstige det beløb, som lønmodtageren efter § 50, stk. 2, har ret til fra kommunen.

Stk. 2. Private arbejdsgivere er

- 1) alle arbejdsgivere, bortset fra offentlige myndigheder og private institutioner, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige midler, og
- 2) forældre, der har valgt at få et økonomisk tilskud til privat pasning, jf. § 26 i lov om social service.

Stk. 3. De samlede præmier til sygedagpengeforsikringen fastsættes således, at de dækker 70 pct. af udgifterne til ordningen. Det er en betingelse for optagelse i sygedagpengeforsikringen, at virksomhedens samlede årlige lønsum ikke overstiger et beløb, hvis størrelse fastsættes af direktøren for Arbejdsdirektoratet, jf. stk. 4.

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter nærmere regler om sygedagpengeforsik-

ringen for private arbejdsgivere, herunder grænser for virksomhedens årlige lønsum, beregning af lønsum og præmie, optagelse, udtræden, udelukkelse mv.

Stk. 5. Præmiebidragene samt påløbne renter kan inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive skyldige beløb efter reglerne i opkrævningsloven.

Kapitel 21

Aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom mv.

§ 56. En arbejdsgiver kan ved aftale med en lønmodtager opnå ret til fra kommunen at få refusion med et beløb, der svarer til de sygedagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren i de første 2 uger af sygefraværet. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren har ret til efter § 50, stk. 2.

Stk. 2. En aftale efter stk. 1 kan indgås

- 1) når lønmodtagerens sygdomsrisiko er væsentligt forøget på grund af en langvarig eller kronisk lidelse, og fraværet på grund af lidelsen skønnes at medføre mindst 10 fraværsdage inden for 1 år,
- 2) når lønmodtageren skal indlægges eller behandles ambulant på sygehus eller tilsvarende behandlingsinstitution, og indlæggelsen eller behandlingen var besluttet på ansættelsestidspunktet, eller
- 3) når arbejdsgiveren under det bestående arbejdsforhold allerede har udbetalt sygedagpenge eller løn i 2 uger for samme lidelse inden for de sidste 12 måneder før indlæggelsen eller behandlingen.

Stk. 3. Aftalen skal være skriftlig og indeholde oplysning om arbejdsgiverens og lønmodtagerens navn og adresse samt sygdommens art. Aftalen skal godkendes af lønmodtagerens opholds-kommune.

Stk. 4. Aftalen kan indgås for 2 år ad gangen og vedrører kun fravær på grund af den lidelse, der er omfattet af aftalen. Aftalen kan ikke fornyes, når lønmodtagerens fravær på grund af lidelsen i det seneste år ikke har medført mindst 10 fraværsdage, medmindre der ved aftalens udløb er sket væsentlige ændringer i lønmodtagerens arbejdsmæssige eller helbredsmæssige forhold.

§ 57. Arbejdsgiverens ret til refusion har virkning fra aftalens indgåelse og omfatter kun det bestående ansættelsesforhold.

Stk. 2. Refusionsretten omfatter sygedagpenge udbetalt i forbindelse med fravær ved indlæggelser, behandlinger, efterbehandlinger, kontrolundersøgelser og nødvendig rekreation i forbindelse hermed.

Stk. 3. Ved arbejdsbetingede lidelser gælder arbejdsgiverens ret til refusion dog ikke, hvis den aktuelle sygeperiode skyldes arbejdsgiverens tilsidesættelse af bestemmelser i arbejdsmiljøloven.

§ 58. Kommunen kan forud for godkendelse af aftalen indhente lægeerklæring som dokumentation for, at lønmodtagerens langvarige eller kroniske lidelse i væsentligt omfang forøger den normale fraværskisiklo, og for hvornår indlæggelse eller behandling er besluttet og har fundet sted. Erklæringen betales af kommunen.

Stk. 2. Kommunen kan endvidere i det enkelte fraværstilfælde indhente lægeerklæring til belysning af, om fraværet skyldes den pågældende lidelse. Erklæringen betales af kommunen.

Kapitel 22

Anmeldelse af refusionskrav

§ 59. En arbejdsgiver, der efter §§ 54-57 er berettiget til refusion af sygedagpenge, skal anmelde refusionskravet til lønmodtagerens opholdskommune.

Stk. 2. Har arbejdsgiveren anmeldt sygefraværet senest 4 uger efter 1. fraværdsdag, jf. § 40, stk. 1, kan der ydes refusion for tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for fremsættelsen af kravet.

Stk. 3. Har arbejdsgiveren ikke anmeldt sygefraværet senest 4 uger efter 1. fraværdsdag, kan der alene ydes refusion fra det tidspunkt, hvor sygefraværet er anmeldt, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Har arbejdsgiveren ikke anmeldt sygefraværet senest 4 uger efter 1. fraværdsdag, fordi fraværet er afsluttet inden for 2 uger fra 1. fraværdsdag, kan der ydes refusion for tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for fremsættelsen af kravet.

Stk. 5. Ved en lønmodtagers fortsatte sygefravær kan der alene ydes refusion for tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for fremsættelsen af kravet. Krav om refusion kan ikke fremsættes med mindre end 1 måneds mellemrum.

Stk. 6. Kommunen kan dog udbetale refusion, når overskridelsen af fristen skyldes forhold, som i det væsentlige må tilskrives lønmodtageren, skyldes forkert vejledning fra offentlige myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, eller når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Dette gælder dog ikke, når anmodningen om refusion indgives senere end 6 måneder efter 1. fraværdsdag.

Stk. 7. Anmeldelse af refusionskrav til kommunen indgives på en blanket, der anvises af kommunen.

Stk. 8. Blanketten underskrives af både arbejdsgiver og lønmodtager, inden den sendes til kommunen. Der kan ses bort fra lønmodtagerens bekræftelse af arbejdsgiverens oplysninger på blanketten, når ganske særlige grunde taler for det, og arbejdsgiveren på anden fyldestgørende måde dokumenterer fravær og krav på refusion.

Kapitel 23

Bortfald af arbejdsgivers refusionsret

§ 60. En arbejdsgivers ret til refusion af sygedagpenge fra kommunen efter § 54, § 55, stk. 1, og § 56 bortfalder i det pågældende arbejdsforhold fra den dag, hvor lønmodtageren i forbindelse med et kontrolbesøg træffes i arbejde hos arbejdsgiveren, og indtil det tidspunkt, hvor der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Stk. 2. Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af sygedagpenge i et arbejdsforhold, udelukkes arbejdsgiveren ved lønmodtagerens efterfølgende sygemeldinger i det pågældende arbejdsforhold fra retten til refusion af sygedagpenge fra kommunen i en periode på 6 måneder.

Stk. 3. En udelukkelse fra retten til refusion af sygedagpenge fra kommunen efter stk. 2 sker med virkning fra den dag, hvor arbejdsgiveren i det pågældende arbejdsforhold mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af sygedagpenge.

Kapitel 24

Finansiering

§ 61. Arbejdsgiveren afholder udgifterne til sygedagpenge i de første 2 uger af en fraværdsperiode under sygdom, jf. dog § 62, stk. 1.

§ 62. Staten afholder 100 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 4 uger af en fraværsperiode under sygdom, jf. § 61.

Stk. 2. Staten afholder 50 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 5. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold.

Stk. 3. Kommunen afholder 100 pct. af udgifterne til sygedagpenge efter 52. uge.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion, så længe kommunen ikke opfylder sin pligt til at følge op efter kapitel 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 63. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Kapitel 25

Regulering af sygedagpengebeløb

§ 64. Det sygedagpengebeløb, der er nævnt i § 50, stk. 1, reguleres én gang om året pr. den første mandag i januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det regulerede beløb afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 5. Det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdsdirektoratet offentliggør de regulerede beløb.

Kapitel 26

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 65. Ved udbetaling af sygedagpenge til lønmodtagere i alderen 16-66 år indbetales det dobbelte af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, sammenholdt med § 2 a og § 4 a, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Arbejdsgivere, der udbetaler sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 6, indbetaler dog kun det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, sammenholdt med § 2 a og § 4 a, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der indbetales ikke bidrag, når personen har valgt at få tillægspensionen udbetalt fra det 65. år eller senere.

Stk. 2. De nærmere regler for beregningen af bidraget fastsættes af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension efter principperne i § 15 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 3. Lønmodtageren betaler 1/3 af bidraget, mens 2/3 betales af arbejdsgiveren eller, når der

udbetales sygedagpenge efter § 32 eller § 34, af kommunen.

Stk. 4. Det lønmodtagerbidrag, der beregnes af kommunen, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Kommunens andel af bidraget udgør det dobbelte heraf.

Stk. 5. Lønmodtagerens del af bidraget tilbageholdes ved sygedagpengeudbetalingen.

§ 66. Kommunens indbetaling til Arbejdsmarkedets Tillægspension dækkes af et bidrag fra arbejdsgiveren. Kommunens udgifter til indbetaling efter § 65, stk. 3, afholdes af staten.

Stk. 2. Arbejdsgiverbidraget beregnes i forhold til antallet af lønmodtagere fra arbejdsgivere, der modtager sygedagpenge fra kommunen.

Stk. 3. Til dækning af arbejdsgiverens del af ATP-bidraget, jf. stk. 1, skal private arbejdsgivere, der er registreret efter merværdiafgiftsloven (momsloven) eller lov om afgift af lønsomme v., betale finansieringsbidrag. Kravet om registrering gælder ikke for udenlandske virksomheder og virksomheder på Færøerne og i Grønland.

Stk. 4. Finansieringsbidraget skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som forestår opkrævning og inddrivelse af finansieringsbidrag fra arbejdsgiverne.

Stk. 5. Finansieringsbidrag efter stk. 4 kan opkræves sammen med andre finansieringsbidrag, der af Arbejdsmarkedets Tillægspension opkræves fra arbejdsgiverne.

Stk. 6. Finansieringsbidrag, der skal opkræves efter stk. 4, og som er under 100 kr. i en betalingsperiode, falder bort. Opkræves finansieringsbidrag sammen med andre finansieringsbidrag fra arbejdsgivere, jf. stk. 5, udgør bidraget i 1. pkt. summen af de samlede finansieringsbidrag.

Stk. 7. Finansieringsbidraget fra arbejdsgiverne efter stk. 1 og 3 fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. I finansieringsbidraget indgår administrationsomkostninger, herunder administrationsomkostninger til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om finansieringsbidragets størrelse.

Stk. 8. Finansieringsbidraget beregnes af Arbejdsmarkedets Tillægspension på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående periode, hvis længde svarer til den periode, som betaling af finansieringsbidrag

vedrører. Bidraget udgør årligt det af beskæftigelsesministeren fastsatte finansieringsbidrag, for hver gang arbejdsgiveren indbetaler et beløb, der svarer til årsbidraget efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 9. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende arbejdsgiver, som er nødvendige for at varetage opkrævningen og inddrivelsen af skyldige finansieringsbidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold. Til brug ved beregning, opkrævning og behandling af finansieringsbidrag er der i nødvendigt omfang adgang til oplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions registre.

Stk. 10. Sker indbetaling af finansieringsbidrag ikke rettidigt, skal arbejdsgiveren betale renter af finansieringsbidraget med 1½ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Stk. 11. Arbejdsmarkedets Tillægspension har udpantringsret for finansieringsbidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 12. Krav på finansieringsbidrag forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer.

Stk. 13. Afgørelser om finansieringsbidragspligt og finansieringsbidrag, herunder beregning og opkrævning, kan inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 14. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om beregningsperioder og indbetaling af finansieringsbidrag mv., herunder om forfaldstid og frist for arbejdsgiverens indbetaling. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling, opkræve et ekspeditionsgebyr ved påkrav på grund af manglende betaling samt eftergive finansieringsbidrag, renter og eventuelle ekspeditionsgebyrer.

§ 67. Ved udbetaling af sygedagpenge til lønmodtagere indbetales en særlig pensionsopsparing, der udgør det i § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsatte.

Stk. 2. Kommunen eller arbejdsgiveren fratrækker opsparingen af de beregnede sygedagpenge med henblik på indbetaling af beløbet til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter hvert

kvartals udløb. Hver beløbsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om indbetaling af beløbet efter stk. 1 og 2 samt om indberetning herom til Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder at beløb tilbageholdt af arbejdsgivere betragtes som, indbetales og indberettes sammen med bidrag efter § 65, stk. 1.

Stk. 4. Indbetales opsparingsbeløb ikke rettidigt, gælder de i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 17, stk. 2-5 og 7, fastsatte regler.

Afsnit VII

Øvrige bestemmelser

Kapitel 27

Administration mv.

§ 68. Kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, jf. reglerne om opholds- og handlekommune i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager om sygedagpenge til personer med ophold eller bopæl i udlandet.

§ 69. Personer, der modtager ydelser efter denne lov, skal underrette arbejdsgiveren om forandringer i deres forhold eller andre omstændigheder, der kan medføre ændring i eller bortfald af sygedagpengene, herunder arbejdsgiverens mulighed for at kunne modtage refusion.

Stk. 2. En person, herunder en juridisk person, der har tilsidesat sin oplysningspligt efter stk. 1 eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov, skal tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Stk. 3. Tilbagebetalingskrav opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren.

Stk. 4. Inddrivelsen sker efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 5. Krav på tilbagebetaling af for meget udbetalte ydelser efter denne lov kan modregnes i ydelser efter loven, i delpension og i førtidspension.

§ 70. Kommunen udbetaler forskud på sygedagpenge, herunder bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis en arbejdsgiver helt eller delvis undlader at udbetale sygedagpenge, og kommunen skønner, at dette er uberettiget. Kommunen underretter arbejdsgiveren om udbetalingen af forskud.

Stk. 2. Når kommunen har udbetalt forskud efter stk. 1, skal arbejdsgiveren refundere forskuddet inden 4 uger efter, at underretning herom er modtaget. Beløbet kan ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Tilsvarende gælder, når det sociale nævn eller Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at udbetale sygedagpenge, når kommunen har udbetalt forskud efter stk. 1.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive skyldige beløb efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 71. Krav på ydelser efter denne lov kan ikke gøres til genstand for udlæg eller anden retsforfølgning, medmindre der er forløbet 3 måneder fra den dag, hvor ydelsen kunne kræves udbetalt. Aftaler om sådanne krav er ugyldige.

Sygedagpenge under frihedsberøvelse mv.

§ 72. Udbetalingen af sygedagpenge ophører for en person, som efter domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse er frihedsberøvet. Udføres der under frihedsberøvelsen arbejde på det almindelige arbejdsmarked med tilladelse fra kriminalforsorgen, er der dog ret til sygedagpenge efter de almindelige regler.

Stk. 2. Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis en sygedagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.

§ 73. Udbetalingen af sygedagpenge ophører for en person, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetalingen af sygedagpenge ophører endvidere for en person, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den på-

gældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Når politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, samtidig modtager sygedagpenge, skal kommunen underrettes om undragelsen.

§ 74. Efterfølges en strafforfølgning, jf. § 73, stk. 1, ikke af en domfældelse, udbetaler kommunen sygedagpenge for den periode, hvor personen var frihedsberøvet eller unddrog sig strafforfølgning. Sygedagpengene efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis personen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

Kapitel 28

Klageregler

§ 75. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn, jf. kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kapitel 29

Regreskrav over for ansvarlig skadevolder

§ 76. Hvis en person modtager sygedagpenge fra kommunen, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, § 32, § 41 og § 54, som følge af en lidelse forvoldt af en ansvarlig skadevolder, kan kommunen gøre regreskrav gældende for de udbetalte sygedagpenge, i det omfang de erstatningsretlige betingelser herfor er opfyldt. Kommunen kan dog ikke gøre regres gældende over for arbejdsgiveren i sager, hvor en person ansat hos den pågældende arbejdsgiver har pådraget sig en arbejdsskade, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Forsikringselskaber har pligt til inden 4 uger at orientere skadelidtes opholdskommune, når der udbetales erstatning til den pågældende som følge af en persons skade. Manglende overholdelse af 4 ugers-fristen medfører, at forældelsen af regreskravet suspenderes i tidsrummet frem til orienteringen af kommunen sker.

Kapitel 30

Beskæftigelsesrådet

§ 77. Beskæftigelsesrådet, jf. § 29 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelse

sesindsats, er rådgivende for beskæftigelsesministeren i spørgsmål om ydelser efter denne lov.

Kapitel 31

Forsøgsordninger

§ 78. Beskæftigelsesministeren kan efter aftale med en kommune tillade, at der bliver lavet forsøgsordninger, herunder forsøgsordninger med digital administration, der fraviger reglerne i §§ 8-17, 35-40 og 54-58.

Kapitel 32

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Loven træder i kraft den 3. juli 2006.

Stk. 2. §§ 1-10, § 12, stk. 2-4, § 18 a, §§ 20-24, §§ 24 a-g, §§ 25-28, § 28 a, §§ 29-36, §§ 36 a-b og §§ 37-43 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004, ophæves.

§ 80. Loven finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor 1. fraværdsdag er den 3. juli 2006 eller senere.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskæftigelsesperioder efter §§ 30, 32 og 42 medregnes beskæftigelse, der ligger før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. For sygdomstilfælde, hvor 1. fraværdsdag er før den 3. juli 2006, og hvor fraværet fortsætter ud over denne dato, anvendes de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Satsreguleringen efter § 64 af det sygedagpengebeløb, der er nævnt i § 50, stk. 1, sker den første mandag i januar 2007 på grundlag af satsen pr. 1. januar 2006 for arbejdsløshedsdagpenge.

§ 81. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Beskæftigelsesministeren har den 14. december 2005 fremsat forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Digital kommunikation, registersamkøring i kontroløjemed). Lovforslaget (L 105) har betydning for nærværende lovforslag, og de foreslåede ændringer til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, herunder konsekvensændringer i sygedagpengebekendtgørelsen, vil derfor efter vedtagelsen af lovforslaget blive indarbejdet ved ændringsforslag til nærværende lovforslag.

I. Indledning

Beskæftigelsesministeren nedsatte i januar 2004 et partsudvalg, som havde til opgave at komme med forslag til en modernisering af sygedagpengeloven.

Udvalget havde repræsentanter fra KL, Københavns- og Frederiksberg Kommuner, DA, LO, FTF, AC, Ledernes Hovedorganisation, SALA, DSI, Ankestyrelsen, Finansministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Baggrunden for udvalgets nedsættelse var regeringens handlingsplan "Det gør vi ved sygefraværet" fra december 2003. Handlingsplanen rummede en række initiativer, som havde til formål at nedbringe sygefraværet. Et af disse initiativer var en forenkling og modernisering af sygedagpengeloven.

Baggrunden var endvidere, at de mange ændringer og de mange afgørelser, der har været på sygedagpengeområdet, siden den seneste gennemgribende ændring af sygedagpengeloven trådte i kraft i 1990, betød, at der var opstået et behov for en gennemskrivning, der kunne skabe bedre sammenhæng og systematik i lovgivningen, samt for at indarbejde de væsentlige praksisændringer. Desuden har overflytningen af barselområdet fra Beskæftigelsesministeriet til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender nødvendiggjort en stillingtagen til hensigtsmæssigheden i, at barselreglerne stadig er en del af sygedagpengeloven.

Efter kommissoriet var udvalgets opgave at komme med forslag til en modernisering af sygedagpengeloven samt justeringer af de nuværende bestemmelser. Forslagene skulle samlet set være udgiftsneutrale.

Udvalget afgav rapport i december 2004. Rapporten indeholdt et katalog over idéer til at modernisere og justere sygedagpengeloven. Der var enighed i udvalget om udarbejdelse af en ny og mere sammenhængende lov om sygedagpenge, hvor praksis og dele af bekendtgørelsen er skrevet ind. Der var desuden enighed om at indføre en ens beskæftigelsesperiode i forhold til arbejdsgiver og kommune, om at indføre en mulighed for at indgå en aftale for op til to år for en arbejdsgivers adgang til refusion af sygedagpenge for en ansat med en langvarig eller kronisk sygdom, og om at indføre en samtidig satsregulering for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge. Der var endvidere enighed om at undtage personer i fleksjob fra beskæftigelseskravet. Endelig var der enighed om, at der burde udarbejdes en særskilt lov om barselorlov og barseldagpenge. Et udkast til ny sygedagpengelov med de ændringer, der var enighed om i udvalget (med undtagelse af forslaget om ens beskæftigelseskrav), var vedlagt som et bilag til rapporten.

Rapporten fra udvalget om modernisering af sygedagpengeloven vil blive sendt til Folketinget samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag.

II. Elementer i lovforslaget

Med udgangspunkt i moderniseringsudvalgsarbejdet har regeringen besluttet at fremsætte nærværende lovforslag, der rummer følgende elementer, der udmonter dele af aftalen om finansloven for 2006:

- 1) *Ny struktur, indarbejdelse af praksis mv.*
- 2) *Barselreglerne tages ud af sygedagpengeloven*
- 3) *Øvrige elementer*
 - a) *Ophævelse af regresadgangen i arbejdsskadesager*
 - b) *Udvidelse af perioden for aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom fra 1 til 2 år*

- c) Ændring af beregningsgrundlaget fra 6 til 5 dage for selvstændige
- d) Justering af tidspunktet for satsreguleringen
- e) Ens sats for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge.

1. Ny struktur, indarbejdelse af praksis mv.

Forslaget til den nye sygedagpengelov tilsigter en mere klar struktur end den gældende lov, blandt andet ved at reglerne for henholdsvis lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende er samlet under hvert sit afsnit, og ved at anmeldelsesreglerne er samlet i selve loven. Desuden foreslås væsentlige bestemmelser fra sygedagpengebekendtgørelsen indarbejdet i loven.

Forslaget indebærer på flere væsentlige områder en præcisering af gældende ret. Bl.a. indsættes der en formålsbestemmelse i sygedagpengeloven, der angiver lovens målsætninger og hensyn, en bestemmelse, der opregner lovens personkreds og en klar definition af uarbejdsdygtighedsbegrebet.

På en lang række områder foreslås praksis indarbejdet i loven. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Alle disse ændringer betyder en mere gennemskuelig lovgivning for den sygemeldte, for arbejdsgiveren og for kommunen. De bidrager således til kommunernes mulighed for at træffe rigtige og ensartede afgørelser, hvilket har betydning for borgernes retssikkerhed.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er fortsat gældende på sygedagpengelovens område.

Lovforslaget har følgende inddeling i afsnit:

Afsnit I	Formål og målgrupper
Afsnit II	Almindelige betingelser for ret til sygedagpenge
Afsnit III	Sygedagpenge til lønmodtagere
Afsnit IV	Sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende
Afsnit V	Beregning af sygedagpenge
Afsnit VI	Refusion og finansiering mv.
Afsnit VII	Øvrige bestemmelser

Der vil i tilknytning til den nye sygedagpengelov blive udarbejdet en ny sygedagpengebekendtgørelse og en ny vejledning om sygedagpenge.

2. Barselreglerne tages ud af sygedagpengeloven

Det foreslås, at barselreglerne tages ud af sygedagpengeloven og overføres til en særlig barsellov. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag herom fra ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

3 a. Ophævelse af regresadgangen i arbejdsskadesager

Siden 1996 har kommunen kunnet gøre regreskrav gældende i de sager, hvor der udbetales sygedagpenge til en person, der er sygemeldt som følge af en skade/lidelse forvoldt af en ansvarlig skadevolder, forudsat at de almindelige erstatningsretlige betingelser er opfyldt. Adgangen til regres omfatter ligeledes den refusion, som er udbetalt til en arbejdsgiver, der har ydet (syge)løn under sygdom til den skadelidte.

Det foreslås, at regresbestemmelsen begrænses, således at der ikke kan gøres regres gældende over for en arbejdsgiver i en sag, hvor en ansat hos den pågældende arbejdsgiver er ramt af en arbejdsskade.

Ændringen, som er en del af finanslovsaftalen 2006, er begrundet i følgende forhold:

For det første harmonerer den gældende regresbestemmelse dårligt med forventningerne om arbejdsgivernes sociale engagement og stadigt mere aktive rolle i sygeopfølgingsarbejdet på virksomhederne. Arbejdsgiverne kan således have vanskeligt ved at skulle samarbejde med kommunerne om oprettelse af løntilskudsjob, fleksjob mv., når de samtidig oplever, at kommunerne fører sager mod dem om tilbagebetaling af sygedagpenge.

For det andet er der et samspil med arbejdsgiverperioden på 14 dage. I sygedagpengeloven fordeles udgifterne ved sygefraværet således, at arbejdsgiveren skal afholde udgiften til sygedagpenge til den ansatte i de første 14 dage, jf. lovforslagets § 30. I disse 14 dage skal arbejdsgiveren betale sygedagpenge til den ansatte uden hensyn til om virksomheden er skyld i sygefraværet eller ej. Efter arbejdsgiverperioden på de 14 dage er det kommunen, der udbetaler sygedagpenge. Der er således tale om en objektiv fordeling af udgiftsbyrderne, med nogle ganske få undtagelser i lovforslagets § 23.

Med den gældende adgang til at gøre regres gældende over for en ansvarlig skadevolder, også i arbejdsskadesager, sker der således en sammenblanding af principperne for afholdelse af udgifterne til sygedagpenge til sygemeldte lønmodtagere. I øvrigt er arbejdsgiverne i modsætning til andre skadevoldere afskåret fra at få udgifterne i forbindelse med et regresansvar dækket af deres almindelige erhvervsansvarsforsikring.

For det tredje oplever særligt små virksomheder en manglende retssikkerhed, fordi sagerne om regres er meget komplicerede, da der skal ske en vurdering af det såkaldte erstatningsretlige grundlag, og kommunerne samtidig ikke altid sørger for at gøre det klart

for virksomhederne, at en sygedagpengesag er blevet til en sådan tilbagebetalingssag.

3 b. Udvidelse af perioden for aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom fra 1 til 2 år

Efter de gældende regler kan arbejdsgivere, der har en lønmodtager med en langvarig eller kronisk sygdom (minimum ti dage årligt), ved en aftale med lønmodtageren, som godkendes af kommunen, opnå ret til at få refunderet et beløb, som svarer til de sygedagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren i de første 2 uger af sygefraværet. En sådan aftale gælder for et år ad gangen.

Det foreslås, at den periode, som en arbejdsgiver med en kronisk syg medarbejder kan indgå en aftale for, med den virkning at arbejdsgiveren kan få dagpengerefusion fra lønmodtagerens første sygedag, forlænges med et år. Aftalen kan således efter forslaget indgås for en periode på op til to år.

3 c. Ændring af beregningsgrundlaget fra 6 til 5 dage for selvstændige

Efter de gældende regler får en selvstændig erhvervsdrivende udbetalt sygedagpenge efter en 6 dages uge med lige store andele pr. dag. Sygedagpengebeløbet er derfor fordelt på 6 dage i stedet for på 5 dage som for lønmodtagere. Det betyder, at en selvstændig, der f.eks. er syg tre dage, får udbetalt en sygedagpengesats, der er lavere pr. dag end en lønmodtager. Til gengæld udbetales der sygedagpenge, hvis sygdommen ligger en lørdag eller en søndag. Ved sygdom en hel uge er dagpengebeløbet det samme som for lønmodtagere.

Det foreslås, at beregningsgrundlaget for sygedagpenge til selvstændige ændres fra 6 dage til 5 dage. På denne måde indføres der samme antal dage som grundlag for beregningen som for lønmodtagere. Samtidig præciseres det, at de 5 dage er placeret på mandag-fredag.

3 d. Justering af tidspunktet for satsreguleringen

Efter de gældende regler reguleres satsen for sygedagpenge den mandag, der ligger nærmest 1. januar.

Af hensyn til de administrative sagsgange foreslås det, at satsreguleringstidspunktet for sygedagpenge følger satsreguleringstidspunktet for arbejdsløshedsdagpenge, der er den første mandag i januar.

3 e. Ens sats for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge

De gældende afrundingsregler er forskellige for arbejdsløshedsdagpengesatsen og sygedagpengesatsen. Sygedagpengenes ugebeløb afrundes til hele kroner. Arbejdsløshedsdagpengenes ugebeløb afrundes derimod til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 5.

For at forenkle administrationen foreslås det, at satserne i sygedagpengeloven afrundes efter de samme bestemmelser, som gælder for afrundingen af arbejdsløshedsdagpenge, således at der afrundes med det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 5. Forslaget vil få betydning for ydelser, der baseres på satsen for sygedagpenge, f.eks. fleksydelsesbidraget, fleksydelse og delpension.

III. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Økonomiske konsekvenser:

Den senere ikrafttræden af lovforslaget i forhold til det forudsatte ved indgåelse af finanslovaftalen har betydning for de økonomiske konsekvenser af lovændringerne for 2006.

Forslagene om gennemskrivning af loven og indarbejdning af praksis mv., om at tage barselreglerne ud af sygedagpengeloven, samt om udvidelse af perioden for aftale om refusion af dagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Ophævelse af regresadgangen i arbejdsskadesager

En ophævelse af muligheden for at gøre regreskrav gældende i arbejdsskadesager vil betyde mindre regresindtægter og dermed større netto sygedagpengeudgifter for det offentlige.

Det skønnes, at regresindtægter fra arbejdsskadesager udgør ca. 50 mio. kr. årligt fordelt på 25 mio. kr. til staten og 25 mio. kr. til kommunerne. Af de 50 mio. kr. skønnes det, at ca. 10 mio. kr. stammer fra offentlige arbejdsgivere fordelt med ca. 2,5 mio. kr. fra statslige arbejdsgivere og 7,5 mio. kr. fra kommunale arbejdsgivere. Den samlede offentlige mindreindtægt skønnes dermed til ca. 40 mio. kr. pr. år fra 2007 og frem. I 2006 forventes halvt gennemslag og den offentlige mindreindtægt skønnes dermed til ca. 20 mio. kr. i 2006 fordelt med ca. 11 mio. kr. til staten og ca. 9 mio. kr. til kommunerne.

Ændring af beregningsgrundlaget fra 6 til 5 dage for selvstændige, dvs. samme antal dage som for lønmodtagere

Beregning af sygedagpenge på baggrund af en 5-dages uge i stedet for en 6-dages uge for selvstændige vil (ved fastholdt ugebeløb) betyde, at dagpengebeløbet pr. dag bliver højere. Forslaget vil således ikke have konsekvenser for de dele af sygefraværsløb, der falder i hele uger.

For forløb af mindre end en uges varighed og den del af længere forløb, der ikke udgør hele uger, vil der være to elementer:

- Sygedagpengebeløbet pr. dag bliver højere
- I forløb, hvor der efter gældende regler sker udbetaling på en lørdag eller søndag, vil der fremover kunne ske udbetaling for færre dage.

Et højere sygedagpengebeløb pr. dag medfører merudgifter, mens færre udbetalingsdage medfører mindreudgifter.

Samlet set skønnes ændringerne at medføre en besparelse i sygedagpenge på ca. 4,8 mio. kr. pr. år fra 2007 og frem – dvs. under 200 kr. pr. person, der berøres af forslaget. Besparelsen skønnes årligt at fordele sig med ca. 2,6 mio. kr. for staten og ca. 2,2 mio. kr. for kommunerne. I 2006 forventes halvt gennemslag, hvorfor besparelsen på sygedagpenge skønnes til ca. 2,4 mio. kr. I 2006 skønnes statens mindreudgifter dermed til ca. 1,3 mio. kr. og kommunernes mindreudgifter til ca. 1,1 mio. kr.

Justering af tidspunktet for satsreguleringen

Samtidig satsregulering for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge vil betyde, at sygedagpengesatsen nogle år reguleres 7 dage senere, end efter de hidtidige regler. I de år, hvor satsen reguleres senere, vil der være en besparelse på sygedagpenge i form af en uge med en lavere sats. I de år skønnes forslaget at give en besparelse på sygedagpenge på ca. 5,6 mio. kr. Offentlige arbejdsgivere skønnes at modtage ca. 1,7 mio. kr. mindre i sygedagpengerefusion, hvorfor den samlede offentlige besparelse skønnes til ca. 3,9 mio. kr. I 2007 er satsreguleringstidspunktet for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge allerede sammenfaldende, og forslaget vil ikke give anledning til nogen besparelse. I 2008 og 2009 reguleres sygedagpenge efter gældende regler en uge tidligere end arbejdsløshedsdagpenge, hvorfor forslaget i de år skønnes at give en besparelse på de nævnte ca. 3,9 mio. kr. fordelt med ca. 2,6 mio. kr. for staten og ca. 1,3 mio. kr. for kommunerne.

Ens sats for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge

Sygedagpengesatsen vil først komme til at følge arbejdsløshedsdagpengesatsen fra 2007. De økonomiske konsekvenser af at lade sygedagpengesatsen følge arbejdsløshedsdagpengesatsen vil afhænge af satsreguleringsprocenten fra 2006 til 2007. Ud fra de historiske satsreguleringsprocenter skønnes det, at det at gøre satsene ens medfører en merudgift til sygedagpenge på 0,03-0,15 pct. svarende til en offentlig merudgift på 3-18 mio. kr. Beregningsteknisk er det antaget, at den offentlige merudgift til sygedagpenge er ca. 10,6 mio. kr. Offentlige arbejdsgivere skønnes at modtage sygedagpengerefusion for ca. 3,4 mio. kr. mere. Den samlede offentlige merudgift fra 2007 og frem skønnes derfor til ca. 7,2 mio. kr. Merudgiften skønnes årligt at fordele sig med ca. 4,9 mio. kr. for staten og ca. 2,3 mio. kr. for kommunerne.

Derudover vil en ændring af satsreguleringen for sygedagpenge svarende til arbejdsløshedsdagpenge få betydning for ydelser, der baseres på satsen for sygedagpenge. Udgiftsmæssigt vigtigst er fleksydelsesbidraget, fleksydelse og delpension. En ændring vil for fleksydelsesbidraget medføre en ubetydelig merindtægt, hvorimod der vil komme en ubetydelig merudgift til fleksydelse og delpension.

De økonomiske konsekvenser af forslagene skal forhandles med de kommunale parter.

Administrative konsekvenser:

Forslagene bidrager alle mere eller mindre til lettelser af kommunernes administration.

IV. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Økonomiske konsekvenser:

Forslagene om ændret struktur og indarbejdning af praksis mv., om at tage barselreglerne ud af sygedagpengeloven, samt om udvidelse af perioden for aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Ophævelse af regresadgangen i arbejdsskadesager

En ophævelse af muligheden for at anlægge regreskrav i arbejdsskadesager skønnes at betyde mindreudgifter for private arbejdsgivere på ca. 40 mio. kr. årligt fra 2007 og frem i forbindelse med regreskrav. I 2006 forventes halvt gennemslag, og mindreudgiften skønnes dermed til ca. 20 mio. kr.

Ændring af beregningsgrundlaget fra 6 til 5 dage for selvstændige

Beregning af sygedagpenge på baggrund af en 5-dages uge i stedet for en 6-dages uge skønnes fra 2007 og frem årligt at betyde ca. 4,8 mio. kr. mindre i sygedagpenge til selvstændige. I 2006 forventes halvt gennemslag, og selvstændige skønnes dermed at få ca. 2,4 mio. kr. mindre i sygedagpenge i 2006.

Justering af tidspunktet for satsreguleringen

Samtidig satsregulering for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge skønnes at betyde ca. 2,8 mio. kr. mindre i sygedagpengerefusion til private arbejdsgivere i de år, hvor satsreguleringstidspunkterne ikke allerede er sammenfaldende – herunder i 2008 og 2009.

Ens sats for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge

En ensretning af satserne skønnes fra 2007 og frem årligt at medføre ca. 5 mio. kr. mere i sygedagpengerefusion til private arbejdsgivere.

Administrative konsekvenser:

Flere af forslagene, herunder gennemskrivningen af bl.a. anmeldelsesreglerne og disses samling i loven, ophævelsen af kommunernes adgang til at gøre regres

mod arbejdsgiveren i arbejdsskadesager, samt forlængelsen af de perioder, hvor arbejdsgiveren kan indgå en aftale med en kronisk syg medarbejder, betyder administrative lettelser for arbejdsgiverne. De øvrige forslag har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

V. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

VI. Administrative konsekvenser for borgerne

En tydeliggørelse af reglerne og bedre systematik og sammenhæng, også i reguleringen af sammenlignelige ydelser som syge- og arbejdsløshedsdagpenge, gør det nemmere for borgeren at forstå de regler, der har betydning for borgerens situation. Desuden vil forslagene om en længere varighed for aftalerne mellem arbejdsgivere og lønmodtagere med en kronisk sygdom, og om ophævelsen af regresadgangen i arbejdsskadesager betyde en administrativ lettelse for borgerne med hensyn til afgivelse af oplysninger til brug for kommunens sagsbehandling.

VII. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

VIII. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Stat: 1,3 mio. kr. i 2006. 2,6 mio. kr. i 2007. 5,2 mio. kr. i 2008 og 2009. Kommune: 1,1 mio. kr. i 2006. 2,2 mio. kr. i 2007. 3,5 mio. kr. i 2008 og 2009. I alt: 2,4 mio. kr. i 2006. 4,8 mio. kr. i 2007. 8,7 mio. kr. i 2008 og 2009.	Stat: 11 mio. kr. i 2006. 27,4 mio. kr. fra 2007 og frem. Kommune: 9 mio. kr. i 2006. 19,8 mio. kr. fra 2007 og frem. I alt: 20 mio. kr. i 2006. 47,2 mio. kr. fra 2007 og frem.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Lettelser i kommunernes administration.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	20 mio. kr. i 2006. 45 mio. kr. fra 2007 og frem.	2,4 mio. kr. i 2006. 4,8 mio. kr. i 2007. 7,6 mio. kr. fra 2008 og frem.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Administrative lettelser for arbejdsgiverne.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

IX. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været i høring hos følgende: Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Ankestyrelsen, Den Sociale Sikringsstyrelse, ATP, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsamtmand, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, Kristelig Fagbevægelse og Kristelig Arbejdsgiverforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål

Til § 1

Det foreslås som noget nyt, at loven indledes med en formålsbestemmelse, der angiver de formål, der skal forfølges og varetages med reglerne om sygedagpenge.

Ved udformningen af målsætningerne er det fremhævet, at loven ikke blot omfatter regler om sygedagpengene i form af den passive økonomiske ydelse, men at der samtidig i langt højere grad end tidligere lægges vægt på regler, der kan sikre den aktive og opfølgende indsats over for den sygemeldte.

Det er for *det første* lovens formål at give erhvervsaktive personer en økonomisk kompensation under sygefravær, dvs. at personer med tilknytning til arbejdsmarkedet i tilfælde af sygdom er sikret en ret til sygedagpenge som følge af den tabte arbejdsindtægt.

Det er for *det andet* lovens formål at medvirke til, at den sygemeldte person får genoprettet sin arbejdsevne og hurtigst muligt vender tilbage til arbejdsmarkedet, herunder at sagsbehandlingen tilrettelægges, så den sygemeldte selv tager ansvar for sin situation. Kommunernes visitation og opfølgningsindsats i samspil med andre aktører, bl.a. virksomhederne, er nøgleord i denne sammenhæng.

Det er for *det tredje* lovens formål at understøtte samarbejdet mellem kommuner, virksomheder og andre relevante aktører for at nedbringe og forebygge sygefravær. Dette kan bl.a. opnås ved at styrke virksomhedernes og kommunernes engagement i og incitamenter til i en tidlig fase at tage hånd om sygefraværet og dermed øge mulighederne for at fastholde sygemeldte på arbejdspladsen.

Til kapitel 2

Målgrupper

Til § 2

Bestemmelsen er ny og handler om lovens målgruppe. Den indeholder en samlet angivelse af den personkreds, der har ret til sygedagpenge.

Generelt gælder det om målgruppen i *stk. 1*, at alle lønmodtagere, herunder lønmodtagere med ret til løn under sygdom som f.eks. funktionærer og tjenestemænd, samt selvstændige erhvervsdrivende, herunder medarbejdende ægtefæller, er omfattet af den sygedagpengeberettigede personkreds. Også personer, der er ansat i et fleksjob eller er i ansættelse med løntilskud efter reglerne herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er omfattet af lovens målgruppe. Loven hæfter sig op på, hvornår der i arbejdsretlig forstand foreligger et lønmodtagerforhold og indeholder således ikke en særskilt definition med afgrænsning af lønmodtagerbegrebet.

Selvstændige erhvervsdrivende, der får støtte i form af tilskud (flekstilskud) efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er ikke omfattet af lønmodtagerbegrebet i *stk. 1*, men kan få sygedagpenge efter reglerne for selvstændige, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Til lovens målgruppe hører endvidere personer, der er ledige med ret til arbejdsløshedsdagpenge, og personer, der bliver uarbejdsdygtige ved at pådrage sig en arbejdsskade, og som er omfattet af lovgivningen om arbejdsskadesikring.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte regler om sygedagpenge til søfarende. Reglerne tænkes i det væsentlige fastsat efter samme retningslinier som de i dag gældende regler i bekendtgørelse nr. 517 af 7. juni 2001 om dagpenge til søfarende ved sygdom eller fødsel.

Om indholdet af de gældende regler om sygedagpenge til søfarende henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 20).

Til kapitel 3

Ophold og beskatning her i landet

Til § 3

I bestemmelsens *stk. 1* videreføres den gældende hovedregel om, at det er en betingelse for at opnå ret til sygedagpenge, at modtageren har lovligt ophold her i landet, dvs. med gyldig opholds- og arbejdstilladelse.

Stk. 2 vedrører de undtagelsessituationer, hvor der kan udbetales sygedagpenge, selv om modtageren har ophold i udlandet. Reglerne viderefører med redaktionelle ændringer de regler, der i dag er fastsat i §§ 51-53 i sygedagpengebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 639 af 21. juni 2005 om dagpenge ved sygdom eller fødsel).

Med bestemmelsen i *stk. 3* videreføres den gældende retstilstand for de personer, der efter EF forordning nr. 1408/71 om de sociale sikringsordninger er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, uanset at de ikke har ophold her i landet.

Bestemmelsen i *stk. 4* omhandler retten til sygedagpenge for personer, der efter en international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Til § 4

Med bestemmelsens *stk. 1* fastlægges det som hidtil, at retten til sygedagpenge som hovedregel er betinget af, at den indkomst, der indgår i beregningsgrundlaget for sygedagpengene, kan beskattes i Danmark.

Med bestemmelserne i *stk. 2 og 3* skrives de regler, der i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2, ind i loven. Bestemmelserne omhandler de tilfælde, hvor der kan udbetales sygedagpenge, uanset at indkomsten ikke kan beskattes i Danmark.

Bestemmelsen i *stk. 4* omhandler retten til sygedagpenge for personer, der efter en international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Bestemmelsen i *stk. 5* svarer til reglen i sygedagpengebekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Til § 5

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor en person ikke kan opnå ret til sygedagpenge på trods af, at personen har ophold her i landet eller har indkomst, der kan beskattes i Danmark. Bestemmelsen viderefører de regler, der i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens § 2, stk. 3.

Til kapitel 4

Udbetaling af sygedagpenge

Til § 6

Bestemmelsen i *stk. 1* angiver, hvem der udbetaler sygedagpenge under sygefravær – enten kommunen eller arbejdsgiveren. Bestemmelsen viderefører gældende ret.

Det er som hovedregel kommunen, der skal udbetale sygedagpenge. Som undtagelse herfra gælder dog,

at det er arbejdsgiveren, der skal udbetale sygedagpenge til sine ansatte i de første 2 uger af hver sygdomsperiode, forudsat lovens betingelser i øvrigt er opfyldt.

Set i forhold til arbejdsgiverens udbetalingsforpligtelse udbetaler kommunen således sygedagpenge i alle øvrige tilfælde, dvs. til lønmodtagere, som ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, eller hvor denne ret er ophørt, samt til selvstændige erhvervsdrivende og øvrige personer inden for den sygedagpengeberettigede personkreds, jf. lovforslagets § 2.

Bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 2* til at fastsætte regler om udbetaling af sygedagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, herunder til genansatte og nyanansatte personer samt personer, der deltager i uddannelse, svarer til gældende lovs § 4, stk. 3, nr. 1, og § 5, stk. 2, nr. 2. Ved udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen er det hensigten at videreføre de regler, der i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens §§ 4-5 og § 35.

Til kapitel 5

Uarbejdsdygtighed

Til § 7

Bestemmelsen omhandler lovens uarbejdsdygtighedsbegreb og erstatter bl.a. gældende lovs § 5, stk. 1.

Det fastslås i *stk. 1* som en af hovedbetingelserne for retten til dagpenge ved sygdom, at den sygemeldte er uarbejdsdygtig – enten fuldt eller delvist – på grund af egen sygdom.

Begrebet uarbejdsdygtighed i lovens forstand er et relativt vidt begreb, som det ikke er muligt at give en entydig definition på. Men det er i bestemmelsen i overensstemmelse med praksis præciseret, at der ved vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal foretages en helhedsvurdering, der ikke blot vedrører selve sygdommen, men også dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Bestemmelsen i *stk. 2* viderefører de gældende regler i sygedagpengebekendtgørelsens § 32 om delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Det er ved forslaget forudsat, at skønnet over en persons delvise uarbejdsdygtighed foretages af kommunen i forbindelse med en lægelig vurdering heraf, men at det i arbejdsgiverperioden på de første 2 uger af sygefraværet foretages af personens læge. Betingelsen om, at lønmodtagerens fravær skal være på mindst 4 timer pr. uge, betyder, at der som hidtil ikke kan udbetales nedsatte sygedagpenge i tilfælde, hvor en person uanset en nedsættelse af arbejdsmængden fortsætter sit arbejde med det hidtidige antal arbejdstimer.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* skal der ved vurderingen af uarbejdsdygtigheden tages udgangspunkt i det arbejde, som den sygemeldte udførte før sygemeldingen, dvs. en vurdering i forhold til det hidtidige arbejdsområde.

Efter en vis sygemeldingsperiode er der imidlertid dannet en praksis om, at vurderingen ikke udelukkende kan foretages ved at sammenholde virkningerne af sygdommen med karakteren af arbejdet før sygemeldingen.

Med udgangspunkt i denne praksis – der således ikke entydigt fastlægger længden af den sygefraværsperiode, der skal være gået, før der foretages en bredere vurdering af uarbejdsdygtigheden – foreslås det fastsat i loven, at vurderingen efter 3 måneders sygefravær skal ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde. Det betyder, at den sygemeldte kun vil kunne anses for uarbejdsdygtig, hvis sygdommen afskærer den pågældende fra at tage anden beskæftigelse inden for samme uddannelses- og beskæftigelsesområde.

Med forslaget åbnes der dog mulighed for, at kommunen kan fravige 3 måneders-reglen, hvis der er særlige grunde, der taler for at anlægge vurderingen i forhold til den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde på et tidligere eller senere tidspunkt i sygefraværsperioden. Ved bedømmelsen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, om den sygemeldte fortsat er ansat på den arbejdsplads, hvorfra sygemeldingen skete, og om den pågældende kan forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejdsområde.

Bestemmelsen i *stk. 4* omhandler vurdering af uarbejdsdygtigheden for arbejdsledige. Det fastsættes i overensstemmelse med praksis, at vurderingsgrundlaget er det arbejdsområde, som den ledige står til rådighed for.

Efter bestemmelsen i *stk. 5* ophører sygedagpengene, når den sygemeldte vurderes igen at være arbejdsdygtig, eller når helbredstilstanden inden raskmelding er stationær. Bestemmelserne viderefører med redaktionelle ændringer gældende lovs § 5, stk. 1, og sygedagpengebekendtgørelsens § 48, stk. 5. Det er dog med hensyn til stationærtidspunktet præciseret, at kommunen før ophøret af sygedagpenge skal anvende arbejdsevnetemetoden til at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, fleksjob eller førtidspension, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Til kapitel 6

Visitation og opfølgning

Til §§ 8-17

Bestemmelserne omhandler kommunens visitation og opfølgning i sygedagpengesager. De blev indsat i loven med virkning fra 1. juli 2005. Lovforslaget (L 21) om en styrket sygefraværsindsats med visitation og opfølgning i sygedagpengesager m.v. blev vedtaget i folketingsåret 2004/2005, 2. samling. Der henvises til lovforslaget med tilhørende bemærkninger og Folketingets behandling heraf, herunder den aftale, der blev indgået mellem Venstre, Konservative, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om lovforslaget. Aftalen indgik i Arbejdsmarkedsudvalgets betænkning af 11. maj 2005.

Der er således tale om en videreførelse af bestemmelserne i gældende lovs §§ 24–24 e. Som led i moderniseringen af sygedagpenge-loven er der sket en mindre teknisk justering. Enkelte paragraffer er blevet opdelt i flere paragraffer, og enkelte stykker er blevet opdelt i flere stykker. Herudover er bestemmelsen i gældende lovs § 24, stk. 2, om formålet med kommunens opfølgning erstattet af forslaget om den generelle formålsbestemmelse i lovforslagets § 1.

Der er ikke sket indholdsmæssige ændringer af bestemmelserne om kommunernes visitation og opfølgning.

Til § 18

Bestemmelsen indeholder regler om opfølgningsindsatsen over for sygemeldte med ophold eller bopæl i udlandet samt regler om bistand fra Arbejdsmarkedsstyrelsen til kommunerne i forbindelse med opfølgningen. Bestemmelsen er en sammenskrivning af bemyndigelsesreglerne i gældende lovs § 40, stk. 2, og § 41, stk. 3, og viderefører de regler, der i medfør heraf er fastsat i § 48, stk. 3 og 4, og § 56 i sygedagpengebekendtgørelsen.

Til §§ 19-20

Bestemmelserne om kommunens adgang til som led i opfølgningsindsatsen at overlade opgaver til andre aktører svarer ændret til gældende lovs § 24 f og § 24 g, der blev indsat i loven med virkning fra 1. juli 2005. Der henvises i øvrigt til indledningen til bemærkningerne til §§ 8-17.

*Til kapitel 7**Bortfald af ret til sygedagpenge**Til § 21*

I bestemmelsen fastsættes det, hvornår retten til sygedagpenge eller refusion fra såvel *arbejdsgiveren* som *kommunen* falder bort som følge af forhold, der skyldes den sygemeldte. Der er tale om de situationer, hvor den sygemeldte afviser at modtage behandling og genoptræning, ved sin adfærd forhaler helbredelsen, eller uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgningsindsats.

Bestemmelsen i *stk. 1* om de enkelte bortfaldssituationer svarer til gældende lovs § 8, stk. 1. Om indholdet af de gældende regler om bortfald af sygedagpenge fra såvel *arbejdsgiveren* som *kommunen* henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 9).

I bestemmelsens *stk. 2* foreslås det i overensstemmelse med praksis præciseret i loven, at det er en betingelse for at standse sygedagpengeudbetalingen i tilfælde af, at den sygemeldte afviser at modtage behandling mv. eller uden rimelig grund afviser at medvirke i opfølgningsindsatsen, at den sygemeldte forinden af kommunen skriftligt er blevet orienteret om de dagpengemæssige konsekvenser heraf.

Hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhaler helbredelsen (stk. 1, nr. 2), eller uden rimelig grund undlader at medvirke ved opfølgningen (stk. 1, nr. 3), falder retten til sygedagpenge endelig bort og kan ikke generhverves.

Hvis den sygemeldte afviser at modtage behandling mv. (stk. 1, nr. 1), bortfalder retten til sygedagpenge ikke endeligt, men kun så længe den sygemeldte ikke vil medvirke. Den sygemeldte har således mulighed for at fortryde sin afvisning med den virkning, at udbetalingen af sygedagpenge genoptages fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte tilkendegiver igen at ville medvirke. Kommunen skal derfor orientere den sygemeldte om fortrydelsesretten samtidig med orienteringen om de dagpengemæssige konsekvenser af, at den pågældende afviser at medvirke.

Endvidere foreslås det i *stk. 3* præciseret, at sygedagpengeretten falder bort fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne ikke længere er opfyldt.

Til § 22

Bestemmelsen viderefører dele af gældende lovs § 8, stk. 2, og vedrører bortfald af retten til sygedagpenge, så længe den sygemeldte ikke opfylder sin pligt til at anmelde og dokumentere sygefraværet. Om

de nærmere regler om anmeldelse og dokumentation henvises til lovforslagets kapitel 12 og 15.

Til § 23

I bestemmelsen fastsættes det, i hvilke situationer en lønmodtager mister retten til udbetaling af sygedagpenge fra *arbejdsgiveren*, men uanset dette i stedet vil kunne have ret til at få sygedagpenge fra kommunen. Bestemmelsen svarer uændret til gældende lovs § 8, stk. 4 og 5. Om indholdet af de gældende regler om bortfald af sygedagpenge fra *arbejdsgiveren* henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 9).

*Til kapitel 8**Varighedsbegrænsning**Til § 24*

Bestemmelsen viderefører reglen i gældende lovs § 22, stk. 1, om den almindelige varighedsbegrænsning, hvorefter retten til sygedagpenge ophører, når der er udbetalt sygedagpenge eller refusion for sygedagpenge for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder. Bestemmelsen skal sammenholdes med reglerne i lovens kapitel 9 om forlængelse af sygedagpengeperioden.

Det er i *stk. 1* i overensstemmelse med praksis præciseret med hensyn til nedsatte sygedagpenge under delvis uarbejdsdygtighed, at dage med udbetaling af nedsatte sygedagpenge indgår i opgørelsen af sygedagpengeperioden på 52 uger på samme måde som dage, hvor der er udbetalt fulde sygedagpenge. Sygedagpengeperioden kan således ikke forlænges forholdsmæssigt, fordi der kun er udbetalt nedsatte sygedagpenge.

Bestemmelsens *stk. 2* svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 22, stk. 3 om beregningen af sygedagpengeperioden.

Til § 25

Bestemmelsen viderefører med redaktionelle ændringer dele af gældende lovs § 23 og vedrører den særlige varighedsbegrænsning for personer, som er fyldt 65 år, modtager førtidspension bortset fra invaliditetsydelse, eller som ville kunne få førtidspension på grund af svigtende helbred, hvis ikke andre årsager forhindrer dette.

Ligesom efter de gældende regler ophører retten til sygedagpenge, når der er udbetalt sygedagpenge eller refusion for sygedagpenge for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder. Regler om adgang

til at forlænge sygedagpengeperioden er fastsat i lovens § 29.

Til § 26

Bestemmelsen vedrører betingelsen for at kunne generhverve retten til sygedagpenge, når denne er opbrugt i en sammenhængende periode på mere end 52 uger ifølge den almindelige varighedsbegrænsning eller mere end 13 uger ifølge den særlige varighedsbegrænsning for pensionister. For at generhverve retten skal den sygemeldte dokumentere at have været arbejdsdygtig i mindst 13 uger efter det tidspunkt, hvor sygedagpengene ophørte på grund af varighedsbegrænsningen.

Bestemmelsen er med redaktionelle ændringer en videreførelse af gældende lovs § 22, stk. 4, og § 23, stk. 3. Dog foreslås det i overensstemmelse med praksis præciseret i bestemmelsens *stk. 1, 2. punktum*, at det for personer omfattet af den almindelige varighedsbegrænsning også er muligt at generhverve sygedagpengereetten, selv om der er tale om arbejdsdygtighed i mindre end 13 uger. Betingelsen i denne situation er, at den sygemeldte ud over at opfylde lovens beskæftigelseskrav også opfylder en af betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden.

Til kapitel 9

Forlængelse af sygedagpengeperioden

Til § 27

I bestemmelsen fastsættes det, i hvilke tilfælde kommunen træffer afgørelse om at fravige den almindelige varighedsbegrænsning og forlænge sygedagpengeperioden ud over 52 uger.

Bestemmelsen viderefører dels gældende lovs § 22, stk. 1 og 2, dels de regler der er fastsat i §§ 44-46 i sygedagpengebekendtgørelsen. Forslaget indebærer således, at der sker en fastlæggelse og beskrivelse af forlængelsesreglerne i selve loven.

På baggrund af praksis er det i *stk. 1, nr. 1*, – om forlængelse af sygedagpengeperioden ved overvejende sandsynlighed på det foreliggende grundlag for iværksættelse af revalidering – præciseret, at der med revalideringen skal være en klar forventning om, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, dvs. med beskæftigelse på normale vilkår. Forlængelse af perioden kan ske indtil det tidspunkt, hvor den egentlige revalidering bliver iværksat.

Der er herudover i bestemmelsen foretaget enkelte redaktionelle ændringer, men der er ikke hermed tale om realitetsændringer i forlængelsesreglerne.

Om indholdet af de gældende regler om forlængelse af sygedagpengeperioden henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 4).

Til § 28

Bestemmelsen vedrører kommunens anvendelse af arbejdsevnetoden i sager, hvor der i forbindelse med varighedsbegrænsningen skal tages stilling til, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden. Der henvises til bekendtgørelse nr. 552 af 19. juni 2003 om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne (arbejdsevnebekendtgørelsen).

Med bestemmelsen fastlægges det i overensstemmelse med praksis, at der forud for en afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge er en pligt for kommunen til at anvende arbejdsevnetoden med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

Til § 29

Bestemmelsen omhandler betingelserne for at kunne forlænge sygedagpengeperioden for de personer, der er omfattet af den særlige varighedsbegrænsning i lovens § 25. Bestemmelsen viderefører de regler, der i medfør af gældende lovs § 23, stk. 5, er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens § 47 om forlængelse af sygedagpengeperioden, når den sygemeldte forventes inden for et kortere tidsrum, dog højst 26 uger, igen at være til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til kapitel 10

Beskæftigelseskrav i forhold til arbejdsgiver

Til § 30

Bestemmelsen fastlægger det beskæftigelseskrav, som en lønmodtager skal opfylde i forhold til *arbejdsgiveren*, dvs. betingelserne for hvornår lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren indtræder. I bestemmelsen fastlægges desuden arbejdsgiverperioden, dvs. den periode hvor det er arbejdsgiveren, der har pligten til at udbetale sygedagpenge til lønmodtageren. Bestemmelsen viderefører gældende lovs § 1, stk. 2, nr. 1 og § 3, stk. 1 og 2.

I *stk. 1* videreføres reglen om, at arbejdsgiverperioden er på 2 uger fra lønmodtagerens 1. fraværsdag. Som noget nyt foreslås det på baggrund af praksis fastsat i bestemmelsen, at arbejdsgiverperioden ikke kan forlænges, selv om der i 2 ugers-perioden forekommer søgnehellidage, fridage, arbejdskonflikt el-

F. t. l. om sygedagpenge

ler lignende, der kan medføre afbrydelser i udbetalinger af sygedagpenge.

I *stk. 2* fastlægges indholdet af beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren. Retten til sygedagpenge foreslås som hidtil betinget af, at lønmodtageren på 1. fraværsdag har været ansat hos arbejdsgiveren i mindst de sidste 8 uger før fraværet og i denne periode har været beskæftiget i mindst 74 timer. Det præciseres, at der i 8 ugers-perioden skal være tale om et uafbrudt ansættelsesforhold.

Med hensyn til opgørelsen af 8 ugers-perioden foreslås det i overensstemmelse med praksis i *stk. 3* fastsat, at der i perioden medregnes dage, hvor lønmodtageren under ansættelsesforholdet ikke har arbejdet på grund af sygdom, barsel mv., ferie, fridage for egen regning eller arbejdskonflikt, samt dage, hvor lønmodtageren efter aftale med arbejdsgiveren har deltaget i kursus- og uddannelsesaktiviteter.

Bestemmelsen i *stk. 4* omhandler de tilfælde, hvor en lønmodtager, f.eks. en løsarbejder eller vikar, tidligere har været ansat hos den nuværende arbejdsgiver. Beskæftigelseskravet vil i disse tilfælde som hidtil være opfyldt, hvis arbejdstimerne inden for de sidste 8 uger er på mindst 74 timer, selv om lønmodtageren ikke uafbrudt har været ansat i 8 uger. Det er i overensstemmelse med praksis præciseret, at retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren yderligere er betinget af, at lønmodtageren er på arbejde den dag, hvor sygdommen indtræder, eller at lønmodtageren var på arbejde den sidste arbejdsdag før 1. fraværsdag og skulle have været på arbejde den dag, hvor sygefraværet begynder.

Bestemmelsen i *stk. 5* viderefører reglen i sygedagpengebekendtgørelsens § 6, stk. 1, hvorefter en periode på op til 1 år med orlovsydelse betragtes som en "død periode" i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Til § 31

Bestemmelsen, der vedrører en lønmodtagers ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren efter ansættelsesforholdets ophør, er med redaktionelle ændringer en videreførelse af gældende lovs § 3, stk. 3.

*Til kapitel 11**Beskæftigelseskrav i forhold til kommunen**Til § 28*

I bestemmelsen fastlægges det beskæftigelseskrav, som en lønmodtager skal opfylde i forhold til *kommunen*, dvs. betingelserne for hvornår lønmodtagerens

ret til sygedagpenge fra kommunen indtræder. Bestemmelsen viderefører gældende lovs § 4, stk. 1.

I *stk. 1* videreføres reglen om, at en lønmodtager har ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- lønmodtageren har været tilknyttet arbejdsmarkedet uafbrudt i de sidste 13 uger før sygefraværet og i denne periode været beskæftiget i mindst 120 timer,
- lønmodtageren er dagpengeberettiget medlem af en arbejdsløshedskasse,
- lønmodtageren har inden for den seneste måned afsluttet en erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed,
- lønmodtageren er elev i lønnet praktik, eller
- lønmodtageren er ansat i fleksjob.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 5* indebærer, at personer ansat i fleksjob er undtaget fra beskæftigelseskravet, således at de altid er sikret ret til sygedagpenge, såfremt de opfylder de øvrige betingelser i loven herfor. Der er tale om en videreførelse af den ændring af reglerne om beskæftigelseskravet, som med virkning fra 1. januar 2006 er gennemført som følge af Folketingets vedtagelse den 16. december 2005 af lovforslaget L 72 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Personer ansat i fleksjob undtages fra beskæftigelseskravet for ret til dagpenge ved sygdom).

Det er med bestemmelsen i *stk. 2* i overensstemmelse med praksis fastsat, at kravet i *stk. 1, nr. 1*, om en tilknytning til arbejdsmarkedet uafbrudt i de sidste 13 uger før sygdommens indtræden kan opfyldes ved, at lønmodtageren op til sygefraværet har modtaget sygedagpenge, barseldagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, godtgørelse fra Lønmodtagernes Garantifond, eller har afholdt ferie med løn eller feriegodtgørelse eller været omfattet af en arbejdskonflikt. Det er desuden præciseret, at kravet også kan opfyldes ved, at lønmodtageren er overgået direkte fra selvstændig virksomhed til lønmodtagerbeskæftigelse. Det er en forudsætning, at den pågældende med sin virksomhed har opfyldt beskæftigelseskravet efter lovens § 42.

Bestemmelsen i *stk. 3* vedrører perioder med udbetaling af ydelser, der betragtes som "døde perioder" i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Der er tale om en videreførelse af reglerne i sygedagpengebekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 2.

Til § 33

Med bestemmelsen reguleres det, fra hvilket tidspunkt retten til sygedagpenge fra kommunen indtræder. Det er som efter gældende lovs § 4, stk. 2, hovedreglen, at beskæftigelseskravet skal være opfyldt på

lønmottagerens 1. fraværsdag. Det er med forslaget om at knytte retten til 1. fraværsdag lagt til grund, at der ikke er ret til sygedagpenge for den dag, hvor en lønmottager på grund af sygdom må gå hjem, selv om der er tale om en delvis sygemelding.

Det følger af praksis, at det beskæftigelseskrav, der er nævnt i § 32, stk. 1, nr. 2, også kan opfyldes på et tidspunkt, der ligger senere end 1. fraværsdag. Som følge heraf er det præciseret i bestemmelsen, at en lønmottager, der på et tidspunkt under sygefraværperioden bliver dagpengeberettiget medlem af en arbejdsløshedskasse, opnår ret til sygedagpenge fra den dag, hvor den pågældende bliver berettiget til arbejdsløshedsdagpenge.

Til § 34

Bestemmelsen om ret til sygedagpenge for personer, der har pådraget sig en arbejdsskade, viderefører gældende lovs § 21, stk. 1.

Til kapitel 12

Anmeldelse af sygefravær og dokumentation

Til §§ 35-40

Bestemmelserne indeholder reglerne om anmeldelse og dokumentation ved sygefravær og vedrører henholdsvis lønmottagerens anmeldelse og dokumentation over for arbejdsgiveren (§§ 35-37), lønmottagerens anmeldelse og dokumentation over for kommunen (§§ 38 og 39) og arbejdsgiverens anmeldelse af sygefravær til lønmottagerens opholdskommune (§ 40).

Der er bortset fra redaktionelle omskrivninger tale om en videreførelse af reglerne i gældende lovs § 6, § 7 og § 8, stk. 2, samt væsentlige dele af reglerne i sygedagpengebekendtgørelsens kapitel 3 om anmeldelse og dokumentation mv.

Om indholdet af de gældende regler om anmeldelse og dokumentation ved sygefravær henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap.15).

Til kapitel 13

Tidspunktet for retten til sygedagpenge

Til § 41

Bestemmelsen vedrører selvstændige erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge efter 2 ugers sygdom, eller ret til sygedagpenge fra 1. eller 3. fraværsdag ved tegning af en sygedagpengeforsikring. Bestemmelsen

viderefører gældende lovs § 10, stk. 1. Ved opgørelsen af antallet af fraværddage medregnes dage med tilknyttet dagpengeret. Lørdage og søndage medregnes således ikke, jf. lovforslagets § 52, stk. 2.

Til kapitel 14

Beskæftigelseskrav

Til § 42

Bestemmelsen fastsætter beskæftigelseskravet for personer med selvstændig virksomhed og viderefører gældende lovs § 10, stk. 2, og sygedagpengebekendtgørelsens §§ 30 og 31. Om indholdet af de gældende regler om beskæftigelseskravet henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 10).

I *stk. 1* er det gældende krav om udøvelse af erhvervsvirksomhed ”i væsentligt omfang” i overensstemmelse med praksis dog ændret til et krav om, at der skal være udøvet virksomhed i mindst halvdelen af den normale overenskomstmæssige ugentlige arbejdstid (37 timer).

Til kapitel 15

Anmeldelse af sygefravær og dokumentation

Til §§ 43-44

Bestemmelserne om selvstændige erhvervsdrivendes anmeldelse og dokumentation ved sygefravær er med redaktionelle omskrivninger en videreførelse af reglerne i gældende lovs § 7, stk. 3, og § 10, stk. 4, samt reglerne i sygedagpengebekendtgørelsens §§ 11-13 og §§ 15-17.

Om indholdet af de gældende regler om anmeldelse og dokumentation henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 15).

Til kapitel 16

Sygedagpengeforsikring for selvstændige erhvervsdrivende

Til § 45

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til reglerne i gældende lovs § 20 og § 29 om sygedagpengeforsikring for selvstændige. Om indholdet af de gældende regler om sygedagpengeforsikring henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 18).

*Til kapitel 17**Beregningsgrundlaget**Til § 46*

I bestemmelsens *stk. 1*, der viderefører gældende lovs § 2, stk. 1, fastsættes det grundlag, på hvilket der kan udbetales sygedagpenge. Som hidtil kan sygedagpenge ydes til personer, der har enten lønindtægt og anden indtægt, der erstatter lønindtægt, eller selvstændig erhvervsindtægt.

Med bestemmelsen i *stk. 2* får beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlaget, dels om afgrænsningen af lønindtægt og selvstændig erhvervsindtægt, dels om fastsættelse af arbejdsfortjenesten ved selvstændig virksomhed. Ved udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen er det hensigten at videreføre de gældende regler i sygedagpengebekendtgørelsens § 1 og §§ 28-29.

Til § 47

Bestemmelsen indeholder regler om beregningsgrundlaget for sygedagpenge til lønmodtagere og afløser gældende lovs § 9, stk. 1 og 7. Med bestemmelsen i *stk. 1* videreføres reglen om, at sygedagpengene ydes på grundlag af lønmodtagerens aktuelle indtægt pr. time under fraværet og for den arbejdstid, som den pågældende skulle have arbejdet.

Bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 2* til at fastsætte regler for lønmodtagere med bl.a. ukendt, skiftende eller uregelmæssig arbejdstid tænkes anvendt til at videreføre de hidtil fastsatte bestemmelser herom i kapitel 4 i sygedagpengebekendtgørelsen.

Om indholdet af de gældende beregningsregler henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 16).

Til § 48

Bestemmelsen omhandler beregningsgrundlaget for personer, der har pådraget sig en arbejdsskade og som ikke har fuld erhvervsmæssig beskæftigelse, eller som normalt er uden en sådan beskæftigelse. Bestemmelsen om i disse situationer at fastsætte beregningsgrundlaget efter et skøn svarer til gældende lovs § 21, stk. 2.

Til § 49

Bestemmelsen om beregning af sygedagpenge til lønmodtagere i fleksjob svarer til gældende lovs § 9, stk. 4, hvorefter beregningsgrundlaget udgør den pågældendes arbejdstimetal gange den timefortjeneste, som er anvendt ved beregningen af kommunens løn-

tilskud til arbejdsgiveren, hvilket som udgangspunkt vil være 37 timer.

*Til kapitel 18**Sygedagpengenes størrelse**Til § 50*

Bestemmelsen omhandler størrelsen af sygedagpenge og svarer til gældende lovs § 9, stk. 2 og stk. 5-6. Med bestemmelsen videreføres bl.a. reglen om det ugentlige maksimumbeløb for sygedagpengene.

Til § 51

Bestemmelsen om beregning af sygedagpenge til ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse svarer til gældende lovs § 9, stk. 3. Efter bestemmelsen får ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge ved sygefraværets begyndelse, udbetalt det samme beløb i sygedagpenge, som de ville have været berettiget til, hvis de ikke var blevet syge. Dette indebærer, at den beregning, der efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ligger til grund for størrelsen af de udbetalte arbejdsløshedsdagpenge, herunder med fradrag for eventuelle indtægter, også får betydning for størrelsen af sygedagpengene.

Til § 52

Bestemmelsen i *stk. 1* om beregning af sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende svarer til gældende lovs § 10, stk. 3. Med hensyn til indholdet af de gældende beregningsregler henvises der til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 16).

Efter de gældende beregningsregler anvendes der for selvstændige erhvervsdrivende en 6 dages-uge, hvorimod lønmodtagere får udbetalt sygedagpenge efter en 5 dages-uge medmindre andet er oplyst. Med forslaget i *stk. 2* indføres der som noget nyt en 5 dages-uge for selvstændige erhvervsdrivende. Samtidig præciseres det, at de 5 dage er placeret på mandag-fredag. Forslaget medfører for selvstændige erhvervsdrivende, at sygedagpengebeløbet pr. dag bliver højere end efter de gældende regler, men at der til gengæld ikke længere vil kunne udbetales sygedagpenge for lørdage og søndage.

Til § 53

Bestemmelsen omhandler beregning af nedsatte sygedagpenge til personer, der er delvist uarbejdsdygtige på grund af sygdom og skal sammenholdes med § 7, stk. 2. Bestemmelsen viderefører de regler, der i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens § 34

for henholdsvis lønmodtagere, arbejdsledige og selvstændige erhvervsdrivende. Dog er det i forhold til arbejdsledige med forslaget forudsat, at skønnet over personens delvise uarbejdsdygtighed foretages af kommunen i forbindelse med en lægelig vurdering heraf.

Til kapitel 19

Arbejdsgivers ret til refusion af sygedagpenge

Til § 54

Bestemmelsen om en arbejdsgivers ret til at få refusion af sygedagpenge fra kommunen viderefører gældende lovs § 26. Retten til refusion betyder, at en arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen i forhold til samme arbejdsforhold.

Har en lønmodtager flere arbejdsgivere, deles refusionen mellem arbejdsgiverne i forhold til de sygedagpengebeløb, som de enkelte arbejdsforhold berettiger til.

Til kapitel 20

Sygedagpengeforsikring for private arbejdsgivere

Til § 55

Bestemmelsen om adgangen for mindre private arbejdsgivere til at tegne en sygedagpengeforsikring for deres ansatte svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 27.

Om indholdet af de gældende regler om sygedagpengeforsikringen henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 18).

Til kapitel 21

Aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom mv.

Til §§ 56-58

Bestemmelserne omhandler de såkaldte § 28-aftaler, dvs. en aftale, som arbejdsgiveren indgår med en lønmodtager med en langvarig eller kronisk sygdom, og som giver arbejdsgiveren ret til fra kommunen at få refunderet de sygedagpenge, som arbejdsgiveren har pligt til at udbetale i de første 2 uger af sygefraværet. Aftalen skal godkendes af lønmodtagerens opholdskommune.

Bestemmelserne viderefører med redaktionelle ændringer bemyndigelsesreglen i gældende lovs § 28 og de regler, der i medfør heraf i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens §§ 49 og 50. Dog foreslås den ændring, at en aftale, der efter de gældende regler kun kan indgås for 1 år ad gangen, fremover skal kunne indgås for 2 år ad gangen. Dette vil ud over administrative lettelser for arbejdsgiveren og kommunen kunne give øgede muligheder for beskæftigelse af personer med kroniske lidelser.

Til kapitel 22

Anmeldelse af refusionskrav

Til § 59

Bestemmelsen indeholder reglerne om en arbejdsgivers anmeldelse af refusionskrav til kommunen. Der er bortset fra redaktionelle omskrivninger tale om en videreførelse af de regler, der i dag er fastsat i sygedagpengebekendtgørelsens § 19, stk. 1-5, og § 20.

Om indholdet af de gældende regler om anmeldelse af refusionskrav henvises til omtalen heraf i rapporten om modernisering af sygedagpengeloven (kap. 15).

Til kapitel 23

Bortfald af arbejdsgivers refusionsret

Til § 60

Med bestemmelsen videreføres reglerne i gældende lovs § 28 a om sanktioner over for arbejdsgiveren i form af bortfald af refusionsretten, når arbejdsgiveren modtager refusion samtidig med, at den sygemeldte lønmodtager udfører arbejde hos arbejdsgiveren.

Til kapitel 24

Finansiering

Til §§ 61-62

Bestemmelserne vedrører finansieringen af sygedagpengene af henholdsvis arbejdsgiverne, kommunerne og staten samt refusion af kommunernes udgifter til sygedagpenge. Der er bortset fra redaktionelle ændringer tale om en videreførelse af gældende lovs § 25 og § 30.

Efter de gældende regler afholder arbejdsgiveren som udgangspunkt udgiften til sygedagpenge i de første 2 uger af et sygefravær. Staten afholder kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 4 uger af fraværperioden, og herefter 50 pct. af kommunens ud-

gifter fra uge 5 til og med uge 52. Kommunen afholder de fulde udgifter til sygedagpenge efter den 52. uge.

Til § 63

Efter gældende regler udbetaler staten refusionen forskudsvis til kommunerne. Denne ordning fortsætter.

Til kapitel 25

Regulering af sygedagpengebeløb

Til § 64

Bestemmelsen om regulering af sygedagpengenes maksimumbeløb med satsreguleringsprocenten erstatter gældende lovs § 9, stk. 2. Det anses for hensigtsmæssigt at koordinere de administrative sagsgange ved satsreguleringen af henholdsvis sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge, og det foreslås derfor i *stk. 1*, at reguleringen af sygedagpenge sker efter samme regler som for arbejdsløshedsdagpenge. Forslaget betyder, at der i stedet for en regulering med virkning fra den mandag, der ligger nærmest 1. januar, fremover vil ske en regulering med virkning fra den første mandag i januar. Samtidig foreslås afrundingsreglerne ændret, således at det regulerede beløb – på samme måde som det regulerede beløb for arbejdsløshedsdagpengene – afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 5. Med hensyn til satsreguleringen pr. 1. januar 2007 henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslaget § 80, stk. 4.

Med bemyndigelsesreglen i *stk. 2* foreslås det, at de satsregulerede beløb bliver offentliggjort af direktøren for Arbejdsdirektoratet.

Til kapitel 26

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

Til §§ 65-67

Bestemmelserne om indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension af sygedagpenge viderefører gældende lovs §§ 30 a - 30 c.

Til kapitel 27

Administration mv.

Til § 68

Med bestemmelsen fastlægges det, at det er kommunen, der varetager administrationen af loven. Imidlertid har det i gældende lovs § 31, stk. 1, alene været udtrykkeligt fastlagt, at kompetencen til at afgøre

spørgsmål om ret til sygedagpenge ligger hos kommunen. Derimod er det ikke tilstrækkelig klart fremgået, at ansvaret som opholds- og handlekommune i den enkelte sygedagpengesag skal placeres ved anvendelse af de processuelle regler herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I bestemmelsens *stk. 1* foreslås der derfor nu indsat en henvisning til opholds- og handlekommunereglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Med *stk. 2* bemyndiges beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, hvilken kommune der skal behandle sager om sygedagpenge til personer, som opholder sig eller har bopæl i udlandet. Efter § 9, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Med hjemmel i denne bestemmelse er der i § 3 i sygedagpengebekendtgørelsen fastsat regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i udlandssager, dvs. de sager hvor sygedagpengemodtageren ikke har nogen dansk opholdskommune. Det er hensigten med den nye bemyndigelsesbestemmelse at fastsætte regler i overensstemmelse med de nuværende regler i § 3 i sygedagpengebekendtgørelsen.

Til § 69

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 37 og omhandler regler om sygedagpengemodtageres og arbejdsgiveres oplysningspligt i sygedagpengesager samt regler om tilbagebetaling af beløb, der er modtaget med urette.

Det bemærkes, at det i bestemmelsens *stk. 2* i overensstemmelse med praksis og efter henstilling fra Folketingets Ombudsmand er præciseret, at bestemmelsen også omfatter juridiske personer. Der er med henvisningen til § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tale om den oplysningspligt, der gælder over for kommunen.

Som noget nyt foreslås det i bestemmelsens *stk. 3*, at kommunens opkrævning af tilbagebetalingskrav sker efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren.

Til § 70

Bestemmelsen om udbetaling af forskud på sygedagpenge viderefører med redaktionelle ændringer gældende lovs § 31 og § 32, stk. 2, hvorefter kommunen kan udbetale sygedagpenge forskudsvis i tilfælde,

hvor en arbejdsgiver uberettiget undlader at udbetale sygedagpenge til lønmodtageren.

Til § 71

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 39, stk. 1, hvorefter krav på sygedagpenge som udgangspunkt ikke kan gøres til genstand for udlæg eller anden retsforfølgning.

Til §§ 72-74

Bestemmelserne vedrører reglerne om ophør af sygedagpenge til personer, der er undergivet strafafsoning mv. eller som unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Der er tale om en videreførelse af gældende lovs §§ 36-36 b, der blev indsat i loven med virkning fra 1. juli 2005. Lovforslaget (L 31) blev vedtaget i folketingsåret 2004/2005, 2. samling.

Til kapitel 28

Klageregler

Til § 75

Bestemmelsen om adgangen til at klage over kommunens afgørelser efter sygedagpengeloven viderefører gældende lovs § 32, stk. 1.

Til kapitel 29

Regreskrav over for ansvarlig skadevolder

Til § 76

Bestemmelsen om kommunernes adgang til i sygedagpengesager at rejse regreskrav over for en ansvarlig skadevolder svarer til gældende lovs § 39, stk. 2 og 3. Der foreslås dog en begrænsning i regresadgangen, således at kommunen ikke længere kan gøre regres gældende over for arbejdsgiveren i sager, hvor en person ansat hos den pågældende arbejdsgiver er ramt af en arbejdsskade, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3 a.

Endvidere er der i *stk. 2* indsat en frist på 4 uger for forsikringsselskabernes orientering af skadelidtes opholds-kommune, regnet fra tidspunktet for forsikringsselskabets udbetaling af erstatning til den skadelidte. Manglende overholdelse af fristen medfører, at forældelsesfristen for regreskravet suspenderes i tidsrummet fra orienteringen af kommunen skulle være sket og frem til orienteringen rent faktisk sker.

Reglen om begrænsning af kommunens regresadgang betyder sammenholdt med lovens ikrafttræden den 3. juli 2006, at regreskrav over for arbejdsgiveren i den ovennævnte situation kun kan rejses for så vidt

angår skader, der er sket indtil denne dato, og kun for sygedagpenge udbetalt før den 3. juli 2006.

Til kapitel 30

Beskæftigelsesrådet

Til § 77

Bestemmelsen viderefører gældende lovs § 40 a, hvorefter Beskæftigelsesrådet er rådgivende over for beskæftigelsesministeren i spørgsmål om sygedagpenge.

Til kapitel 31

Forsøgsordninger

Til § 78

Bestemmelsen svarer bortset fra redaktionelle ændringer til gældende lovs § 41 a, hvorefter beskæftigelsesministeren kan give en kommune tilladelse til at gennemføre en forsøgsordning om bl.a. fravigelse af lovens regler om anmeldelse og dokumentation af sygefravær og om kommunens opfølgning i sygedagpengesager.

Til kapitel 32

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 79

Det foreslås, at loven træder i kraft den 3. juli 2006. Samtidig ophæves bestemmelserne om sygedagpenge i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004 med senere ændringslove.

Til § 80

Det foreslås i *stk. 1*, at loven finder anvendelse på de sygdomstilfælde, hvor 1. fraværdsdag er den 3. juli 2006 eller senere.

Med bestemmelsen i *stk. 2* skal også beskæftigelsesperioder, der ligger forud for lovens ikrafttræden, medregnes, når kommunen skal tage stilling til, om beskæftigelseskravet for at opnå ret til sygedagpenge er opfyldt i det enkelte tilfælde.

Med bestemmelsen i *stk. 3* fastlægges det, at de hidtil gældende regler i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel finder anvendelse på de sygdomstilfælde, hvor 1. fraværdsdag er før den 3. juli 2006, og hvor fraværet fortsætter ud over denne dato.

I bestemmelsen i *stk. 4* fastsættes det, at satsreguleringen af det sygedagpengebeløb, der er nævnt i lo-

vens § 50, stk. 1, sker den første mandag i januar 2007 på grundlag af satsen pr. 1. januar 2006 for arbejdsløshedsdagpenge. Baggrunden for bestemmelsen er, at satsen pr. 1. januar 2006 er forskellig for sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge, nemlig henholdsvis 3.332 kr. og 3.335 kr. Med bestemmelsen sikres det, at der ikke ved satsreguleringen den første mandag i

januar 2007 som følge af afrundingsreglerne fremkommer forskellige satser for sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge.

Til § 81

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighedsområde og svarer til gældende lovs § 43.

Til lovforslag nr. L 154. Skriftlig fremsættelse (2. februar 2006)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om sygedagpenge
(Lovforslag nr. L 154).

Lovforslaget tager udgangspunkt i resultatet af arbejdet i moderniseringsudvalget, et partsudvalg, der havde til opgave at komme med forslag til modernisering af sygedagpengeloven, og som afgav rapport i december 2004. Forslaget udmønter samtidig dele af finanslovsaftalen for 2006.

Forslaget rummer følgende elementer:

– Loven gennemskrives og praksis indskrives i loven.

Forslaget til den nye sygedagpengelov har en mere klar struktur end den gældende lov, blandt andet er reglerne for henholdsvis lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende samlet under hvert sit afsnit, og ved at anmeldelsesreglerne er samlet i selve loven. Desuden foreslås det, at væsentlige bestemmelser fra sygedagpengebekendtgørelsen og gældende praksis indarbejdes i loven.

Disse ændringer betyder en mere gennemskuelig lovgivning for den sygemeldte, for arbejdsgiveren og for kommunen. Det betyder, at kommunerne får bedre mulighed for at træffe rigtige og ensartede afgørelser, hvilket i sidste ende vil styrke borgernes retssikkerhed.

– Barseldagpenge tages ud af sygedagpengeloven og overføres til en selvstændig lov om barselorlov, som ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender fremsætter lovforslag om.

– Regresbestemmelsen begrænses, så der ikke kan gøres regres gældende i situationer, hvor der er tale om en arbejdsskade.

Den gældende regresbestemmelse harmonerer blandt andet dårligt med arbejdsgivernes so-

cial engagement og stadig mere aktive rolle i sygeopfølgingsarbejdet på virksomhederne. Arbejdsgiverne kan derfor have vanskeligt ved at skulle samarbejde med kommunerne om oprettelse af løntilskudsjob, fleksjob mv., når de samtidig oplever, at kommunerne fører sager mod dem om tilbagebetaling af sygedagpenge.

– Der sker en forlængelse af den periode, hvor en arbejdsgiver med en kronisk syg medarbejder kan få dækket udgifter til sygedagpenge i arbejdsgiverperioden. Perioden forlænges fra 1 til 2 år.

– Beregningsgrundlaget for dagpenge til selvstændige ændres fra 6 dage til 5 dage. På denne måde indføres der samme antal dage som grundlag for beregningen som for lønmodtagere. Samtidig præciseres det, at de 5 dage er placeret på mandag-fredag.

– Satsreguleringstidspunktet for sygedagpenge, der i dag er den mandag, der ligger nærmest 1. januar, følger satsreguleringstidspunktet for arbejdsløshedsdagpenge, der ligger den første mandag i januar.

– Satsene i sygedagpengeloven afrundes efter de samme bestemmelser som gælder for afrundingen af arbejdsløshedsdagpenge, således at der afrundes med det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 5.

Lovforslaget forventes samlet at medføre merudgifter for det offentlige på 17,6 mio. kr. i 2006, 42,4 mio. kr. i 2007 og 38,5 mio. kr. i 2008 og frem.

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Det foreslås, at loven træder i kraft 3. juli 2006.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.